

MANIFEST

38e JAARGANG NUMMER 4 - KRANT VAN DE NIEUWE COMMUNISTISCHE PARTIJ - NCPN - 7 MEI 2020

Uitgave Stichting HOC, adres redactie en uitgeefster: Haarlemmerweg 177, 1051 LB Amsterdam, Internet: www.ncpn.nl, Tel.: 020-6825019, IBAN: NL82INGB0001022573, ISSN 0923-6961, verschijnt vierwekelijks, losse nummers € 1,00

Massale demonstratie in Lissabon van Portugese vakbonden. (Foto: PCP)

CJB in actie op 1 mei. (Foto CJB)

Viering in de USSR in 1920. (Foto: Irina Malenko)

1 MEI INTERNATIONALE DAG VAN DE ARBEID

De 1e mei, strijddag van de arbeidersklasse! Vele malen in de geschiedenis gaf deze dag impulsen aan de strijd voor lottverbetering van de werkende bevolking. Een achturige werkdag, betere huisvesting, verzekerd zijn tegen tegen ziekte, ongeval en arbeidsongeschiktheid, ouderdomspensioenen, betere beloning en recht op vakantie, zomaar een opsomming. Al deze belangrijke sociale verworvenheden waren er niet gekomen als de mensen zich in hun droevig lot geschikt hadden. Buiten Nederland zijn er veel landen waar de 1e mei

landelijk een vrije dag is! Al dat vechten heeft ook respect voor de werkers, als mensen die een land, een samenleving draaiende houden, opgeleverd. Al jarenlang worden al die rechten aangetast. Meer flexwerkers, meer nul-urencontracten en flutbaantjes, meer onzekerheid. Vakbonden raken in de verdrukking. Zelfs van de coronacrisis wordt misbruik gemaakt. Elders in Friesland wordt beknibbeld op schafttijden, wordt wc-bezoek op het loon in mindering gebracht. Zelfs vakantiegelden probeert men her en der niet uit te betalen. Velen

houden hun hart vast; hoe zal het straks verdergaan? Op wie worden al die miljarden aan kosten straks verhaald? Wie worden er de dupe? Worden de mensen die hun werk verliezen en in de WW terecht komen of van de gemeentelijke bijstand afhankelijk zijn nog strenger aangepakt? Het is goed om hierbij stil te staan op 1 mei. En, vooral ook na 1 mei! Opdat niet alles waar onze ouders en voorouders voor gevochten hebben verloren gaat!

De gemeenteraadsleden van de NCPN.

In dit nummer:

Kapitalisme hervormt niet

Pagina 6-7

Democratie in de EU

Pagina 6-7

Lenin: arbeidsmigratie

Pagina 6-7

Cuba en solidariteit

Pagina 10-11

Griekse propaganda

Pagina 12

REDACTIE

Het coronavirus verergert en versnelt de structurele kapitalistische crisis steeds meer. Alle achterliggende crisisverschijnselen worden nadrukkelijker zichtbaar. De westerse strijd tegen de opkomende macht China gaat onverminderd door en verscherpt zich. Steeds duidelijker wordt dat het kapitaal, met name dat van de VS, op alle mogelijke middelen zijn mondiale dominantie tracht te behouden, maar dat die macht afkalft.

Veel mensen zoeken naar heldere - liefst eenduidige - antwoorden op de huidige medische en sociaaleconomische aard van de crisis. De gevolgen voor het dagelijkse bestaan komen steeds meer op de voorgrond te staan. Wanneer zal er een afdoend vaccin zijn? De aard en herkomst van het virus is nog volop onderwerp van de mondiale belangen- en klassenstrijd. Het verloop van de ziekte als gevolg van het coronavirus, maar ook de aard ervan zijn nog steeds niet helemaal duidelijk. Wel blijken de gevolgen veel gevaarlijker en moeilijker te bestrijden dan voorgaande pandemieën. Er is bovendien sprake van veel nepnieuws bij het verspreiden van nieuws. Eigenbelang staat voorop. Talloze kapitaalsgroepen trachten een slaatje te slaan uit de huidige verwarring.

Mensen zijn op dit moment niet op zoek naar theoretische politiek-economische en ideologische antwoorden, maar naar praktische en concrete antwoorden op dagelijkse (nu nog vooral medische) vragen. Maar hun financiële toekomst komt steeds meer in het vizier. Wat zijn de schadelijke gevolgen voor inkomen en werkgelegenheid? Wat gaat er met de pensioenen gebeuren? De eerste geluiden spreken van een diepe crisis en pogingen om de lonen van werknemers (fors) te korten of in te pikken. Het is nog te vroeg om de omvang van de gevolgen van de huidige crisis in de volle omvang te overzien, maar dat verzet nodig is tegen pogingen om de crisis af te wentelen op de schouders van de werkende klasse staat nu al zichtbaar vast. De gevolgen van deze nieuwe piek in de kapitalistische crisis dreigen nog veel rampzaliger te worden voor de meerderheid van de arbeidersklasse in grote delen van de wereld, dan recentere crises.

Maar georganiseerd verzet vindt zelfs onder deze moeilijke omstan-

digheden in toenemende mate plaats. De afgelopen 1 mei-vieringen wereldwijd tonen dat. Strak georganiseerde demonstraties door de communistische partijen in Italië, Portugal en Griekenland en elders op de wereld tonen dat de klassenstrijd zal doorgaan en zelfs verharder. In Nederland vonden op 1 mei ook tal van demonstratieve activiteiten plaats, georganiseerd door communisten. Jongeren van de CJB flierden op tal van plaatsen, maakten op stoepen tekeningen met strijden, etc. Er is sprake van een sterke mix van jeugdig elan en ervaringskennis. De afdeling Fryske Marren trad op in de gemeenteraad. In Twente wisten de kameraden een prachtige gezamenlijke 1 mei-viering te organiseren in een studio van een Twentse omroep en verder kunnen mensen op onze website politieke informatie vinden. De maskers van veel kapitalistische leiders en hun vazallen worden van hun gezichten gerukt nu zij allemaal met het virus dreigen te worden besmet. De kapitalistische tegenstellingen komen bovendien steeds scherper aan het licht.

Landen als China en Cuba krijgen steeds meer gezag door de positieve hulp die zij daadwerkelijk bieden in deze gevaarlijke tijden. De aanvallen op zulk optreden worden steeds giftiger. De politieke aanvallen in de burgerlijke media op deze landen nemen evenredig toe met hun successen. De ongefundeerde aanvallen uit de VS op China worden venijniger. Een nieuwe hardere politieke strijd tussen kapitalisme en socialisme staat op de politieke en economische dagorde. De geopolitieke verhoudingen zijn overal in de we-

reld verscherpt. Nieuwe situaties dienen zich aan. De criminalisering van Rusland, China, Venezuela en Cuba gaat onverminderd door en wordt zelfs gevaarlijker van toon. Een kapitalistische kat in nood maakt steeds gevaarlijkere sprongen. Ook binnen de Nederlandse bourgeoisie nemen de spanningen toe, maar met het gebruik van veel mediageweld weet zij schijnbaar nog verenigd te blijven.

Wij geven in dit nummer van Manifest, of op de website www.ncpn.nl, zoals gebruikelijk een aantal diepte-analyses. 'Het ware gezicht van de burgerlijke democratie', Marina Lavranou/KKE, vertaling A.I.), 'Op zoek naar zingeving tijdens pandemie' (dl 1 van 2), Greg Godels, vertaling Frans Willems, 'Waarom kapitalisme zich niet laat hervormen', Jobst Heinrich Müller, vertaling Louis Wilms, 'Lenen over arbeidsmigratie' (dl 1 van 3), Beate Landefeld, vertaling Louis Wilms.

Lees de krant of de website voor een beter inzicht in de veranderende mondiale, nationale en lokale krachtsverhoudingen, de voortwoekerende en zich verdiepende kapitalistische crisis én de theoretische en praktische antwoorden van de arbeidersklasse daarop. Manifest houdt u op de hoogte van de werkelijke ontwikkelingen in de wereld. Lees de Waarheid in Manifest! Niet alleen in de papieren Manifest, maar ook digitaal op de website (www.ncpn.nl).

Manifest nr. 05/2020 verschijnt op donderdag 4 juni 2020.

Deze keer op de website:

1. Verklaring Politiek Bureau PCTE. (Vertaling Berend Titulaer).
2. 1 mei in Italië. (Vertaling Christiaan Caspers).

Actie CJB. (Foto: CJB)

Financiële campagne

Kerst / Nieuwjaar 2019 - 2020

15/12 '19 - 15/1 '20: 3645,60

15/01 '20 - 15/4 '20: 1429,10

Totaal van deze campagne: **5074,70**

De Financiële Najaarscampagne heeft ruim 5000 euro opgeleverd. Een prachtig resultaat waarmee de partij in staat gesteld wordt haar werk te doen en waarvan de resultaten in de krant Manifest en de website gevolgd kunnen worden. Daaruit blijkt hoe bitter noodzakelijk het is om een ander geluid te laten horen. Andere analyses van de ontwikkelingen in Nederland en de wereld te presenteren dan in de burgerlijke media. Media die binnen de grenzen van de 'voorgescreven werkelijkheid' blijven en elk ander standpunt of opvatting negeren of bestrijden. Dat geldt ook voor de berichtgeving over de COVID 19-uitbraak, waarin waarheidsvinding geen rol speelt en alleen kabinetsbeleid wordt vertolkt en ondersteund. Een kabinet dat verantwoordelijk is voor de afbraak van de collectieve gezondheidszorg en overdracht ervan naar 'de markt'. Hartelijk dank voor uw steun om hier tegenin te gaan!

Verantwoording 15/1 '20 - 15/4 '20

N.H.v.H. te D.R: 100,-; M.K. te Z: 20,-; N.W.K. Te B: 75,-; G.L. te D: 10,-; O.H. S-K te A: 70,-; J.B.D. te G: 25,-; J.B. te R: 75,-; J.E-P te A: 40,-; J.H.V. te D: 12,-; L.W. en S.W-L te G: 70,-; D.M.G. te G: 18,-; F.V. te R: 18,-; A.B. te A: 50,-; F.K. te G: 40,-; T.J.V. te A: 40,-; G.V. te A: 25,-; S.I'E te B: 18,-; M.V. te L: 18,-; S.G.S. te H: 18,-; A.G. te M: 18,-; T.J. te H: 10,-; J.H.S. te A: 10,-; B.A.v.d.W.-K. te G: 10,-; T.M.A. te V: 18,-; H.J. te D: 15,-; M.H. te G: 10,-; E.S. te R: 50,-; M.P. te G: 25,-; H.M.C.W. te T: 25,-; I.C. te U: 9,-; G.V. te D: 8,50; T.B. te R: 18,-; H.J. te G: 100,-.

Afdeling Lemmer 361,60

In de boekhouding van het gelijk

Afgeschreven waarden en normen in de boekhouding van het gelijk om de denkbeelden te bestormen die verwijzen naar arm en rijk.

Rijk kun je zijn, worden, blijven met de armoede van een geest die niet voelt aan den lijve hoe je van die armoede geneest.

Oh leegheid van de rijken die zwemmen in hun geld oh levend lijkende lijken 'opgebaard' bij hun geld en geweld.

Afgeschreven normen en waarden aanmaning voor het grote geheel dat 't moet begrijpen, moet ontaarden met ieder zijn eigen deel...

Oh leegheid van hen die niet wijken wordt hun kluis gekraakt blijven zij zich tóch verrijken al wordt die kraak gelaakt.

Afgeschreven waarden en normen de rekening wordt betaald gezet. Het beeld van allerlei vormen: de braafste burger staat boven de wet...

Henricus Azewijn

Cuba: solidariteit en samenwerking tegen corona stop de genocidale blokkade

Terwijl een klein land als Cuba wordt geconfronteerd met de COVID19-pandemie en de door de VS opgelegde genocidale blokkade, lukt het Cuba tegelijkertijd om zijn solidariteitshulp uit te breiden, door medische brigades naar landen in nood te sturen. Hoe kan dat?

Redactie buitenland

In de huidige context van een wereldwijde noodsituatie op het gebied van de gezondheid, wordt ook Cuba, een klein eiland in de Caribische Zee met ruim 11 miljoen inwoners, geconfronteerd met de COVID19-pandemie, onder de omstandigheden veroorzaakt door de enorme beperkingen door de al 60 jaar voortdurende wrede blokkade, opgelegd door opeenvolgende Amerikaanse regeringen.

De economische, commerciële en financiële blokkade die de regering van de Verenigde Staten van Amerika tegen Cuba heeft opge-

legd, is het meest oneerlijke, strenge en langdurige systeem van unilaterale sancties dat ooit tegen een land is opgelegd. De verscherping van de blokkade is de centrale spil van het Amerikaanse regeringsbeleid ten aanzien van Cuba, met steeds meer merkbare effecten in de extraterritoriale toepassing ervan. Geen enkele burger of sector van de economie ontsnapt aan de negatieve effecten van dit unilaterale beleid.

De regering van de VS intensiveert haar agressie tegen Cuba, zelfs in deze moeilijke tijden van het coronavirus. De VS-regering belemmert met haar sancties dat dona-

ties van medische benodigdheden op het eiland arriveren, zoals een donatie van maskers, ventilatoren en testen om het coronavirus te detecteren. Het grote Chinese concern Alibaba Group [nvdr: internetbedrijven gericht op e-commerce] wilde deze donatie naar Cuba sturen maar werd daarbij belemmerd door de VS, door middel van de dreiging van sancties afgelopen maart. [nvdr: Alibaba doet dergelijke donaties van medische benodigdheden ook aan diverse andere landen op verschillende continenten.]

Een ander recent voorbeeld van de strafrechtelijke toepassing van de blokkade van de VS tegen Cuba vond deze maand [april] plaats. Verschillende leveranciers van het Cubaanse bedrijf MEDICUBA S.A. Company [nvdr: import van medische benodigdheden] vertelden dat ze de gecontracteerde levering van longventilatoren niet konden

nakomen. De reden was dat de fabrikanten van dochterondernemingen IMT MEDICAL AG en ACUTRONIC zijn opgekocht door Vyaire Medical Inc en de VS met inzet van de blokkade verhinderen dat ze konden leveren [nvdr: is een wereldwijd Amerikaans bedrijf, hoofdkantoor in Illinois, dat medische benodigdheden produceert en distribueert, waaronder producten voor longen en luchtwegen].

het bewuste bedrijf koopt belangrijke longventilatorfabrikanten in het kader van COVID19 op, en schort ook de verkoop van de ventilatoren aan Cuba op. Deze apparaten zijn sleutelementen bij de behandeling van ernstige en kritieke gevallen van mensen met het coronavirus.

Het lijkt geen twijfel dat de blokkade tegen Cuba een genocidale en vernietigingshandeling/uitroeihandeling is. De blokkade is een gigantische, schaamteloze en systematische schending van de mensenrechten van alle Cubanen. Voor deze eenzijdige sancties is er geen enkele ethische of juridische rechtvaardiging.

De minister van Buitenlandse Zaken van Cuba bevestigde afgelopen 24 maart: "Dit moment roept iedereen op om politieke verschillen opzij te zetten, zodat we ons allemaal kunnen concentreren op de aanpak van de noodsituatie en de ernstige gevolgen ervan in de nabije toekomst ... De snelle verspreiding van de ziekte vereist dat we onze doelen verenigen om gezamenlijke samenwerkingsacties te ontwikkelen, die het mogelijk

zullen maken om het hoofd te bieden aan COVID19 ... Ondanks onze moeilijke situatie kan Cuba bescheiden enige samenwerking bieden ... "

Ondanks zijn schaarse materiële hulpbronnen, juist in deze barre omstandigheden van de wereldwijde crisis, verleent Cuba zijn solidariteitshulp aan landen in nood in de confrontatie met COVID19, en stuurt het meer dan 20 medische brigades over de hele wereld om bij te dragen aan het redden van levens.

Dit alles is mogelijk door de waarden van het Cubaanse volk, door de humanitaire roeping van de Cubaanse revolutie, door de eenheid van het volk dat verenigd is met de regering en met de communistische partij, want voor Cubanen is de solidariteit onderdeel van hun volksaard.

Dit zijn geen tijden om sancties op te leggen, wél tijden om een onmiddellijk einde van de imperialistische blokkades te eisen. Veel mensen van goede wil over de hele wereld laten hun stem horen om de opheffing van de illegale blokkade van de Verenigde Staten tegen Cuba te eisen.

Wij kunnen dat met z'n allen doen! Dit zijn tijden van samenwerking en solidariteit!

Het Cubaanse voorbeeld, het socialistische eiland, verdient respect en bewondering.

Bron: Yadira Ledesma, counsellor Cubaanse ambassade, vertaling J. Bernaven.

Stichting Holanda Pro Cuba
(sedert 25-07-1997)

Humanitaire projecten op Cuba, informatie over Cuba en promotie van de Mariachi Muziek op Cuba

Organisatie:
Willem Veldhoven
Valkenburgseweg 74
2223 KE Katwijk a/d Rijn
Mobiel: 06-50994645
wvcuba@hotmail.com
www.holandaprocuba.nl
KVK nr: 807976611
Bank nr: NL24 SNSB 0966 102363
t.n.v. Stichting Holanda Pro Cuba

Solicitados:

Memory flash USBs para escuelas en Cuba
Organizacion ICAP las TUNAS coordinará la distribución entre escuelas locales.

Porque Cuba se ve afectada gravemente por el bloqueo de los Estados Unidos es importante que el resto del mundo continúe a apoyarla.

GEVRAAGD:

USB STICKS VOOR SCHOLEN OP CUBA

DEZE WORDEN DOOR DE ICAP IN LAS TUNAS ONDER DE SCHOLEN VERDEELD.

(ICAP: VRIENDSCHAPVERENIGING OP CUBA MET ALLE VOLKEREN)

OMDAT CUBA STEEDS MEER TE LIJDEN HEEFT DOOR DE BLOKKADE VAN AMERIKA IS HET BELANGRIJK OM VANUIT ANDERE DELEN VAN DE WERELD CUBA TE BLIJVEN STEUNEN.

Informatie voor afgifte: 06-50994645 Willem Veldhoven

#NoMásBloqueo

19th april

Global Day of Action in Solidarity with Venezuela

www.cosivenezuela.org
www.wpc-in.org

¡Unity of the People to Defend Peace!

Dag van solidariteit met Venezuela. (Foto PCV)

Links: Actie voor USB-sticks voor Cuba. (Foto: Hollanda pro Cuba)

In Europa werd zeer laat en in verspreide slagorde gereageerd op het nieuws uit Wuhan. Cuba schoot al in actie met een omvattend preventieplan nog voordat de eerste besmettingen vastgesteld werden. Momenteel houdt het eiland de ziekte goed onder controle en heeft het zelfs de capaciteit om in andere landen - ook in Italië - coronaslachtoffers bij te staan. Hoe doen ze het?

Cuba in de frontlinie van de strijd tegen COVID-19

Redactie buitenland

"We hebben de verantwoordelijkheid om het leven en de gezondheid van onze bevolking veilig te stellen en tegelijk om solidariteit te tonen met wie steun nodig heeft overal in de wereld [...] want we hebben altijd gesteld dat wie 'vaderland' zegt tegelijk 'menschheid' moet zeggen", zei de Cubaanse president Miguel Díaz-Canel.

Gratis gezondheidszorg vs. centengeneeskunde

Dat Cuba - een land met een bnp dat 10 keer lager ligt dan dat van België - over een uitstekend gezondheidssysteem beschikt, is algemeen bekend. Alle zorg is daarenboven voor alle Cubanen altijd gratis. Nu gaat 27 procent van de overheidsbegroting naar gezondheidszorg en sociale ondersteuning. Een kankerbehandeling bijvoorbeeld betekent geen financiële strop voor het gezin, zoals vaak het geval is in Europa. Daarom ook dat steeds meer mensen in België (en elders in kapitalistische landen, nvdr) artsbezoek uitstellen uit armoede.

Preventie en eerste lijn eerst vs. specialisteninflatie

Alle gezondheidsindicatoren liggen in Cuba nochtans op EU-niveau, ver boven de waarden in de VS, wat erg uitzonderlijk is voor een economisch 'arm' land dat bovendien onder een steeds strengere blokkade leeft. Die resultaten zijn het gevolg van een nationaal uitgebouwd netwerk dat op de eerste plaats middelen steekt in preventie en vroege opsporing. In scholen en wijkcomités wordt zowel aan educatie rond preventie als aan detectie gedaan. De resultaten stromen door naar de medische opvolging.

Elke wijk heeft zijn 'medico de la familia', een huisartsenpost met een verpleegkundige die consultaties houdt. Maar ook wie zich niet aan biedt krijgt minstens elk jaar een preventief thuisbezoek van de familiemedicus. Voor 65+ is dat halfjaarlijks. Mensen die behandeling nodig hebben, worden verwezen naar de poliklinieken waar alle belangrijke specialismen vertegenwoordigd zijn. Deze poliklinieken zijn, naast de spoedgevallen, de enige weg waarlangs Cubanen zo nodig in een ziekenhuisbed kunnen belanden.

Ziektes worden zo in een vroeg sta-

dium opgespoord en snel behandeld, alleen wie het echt nodig heeft, wordt gehospitaliseerd, waardoor Cuba veel minder ligdagen per hoofd van de bevolking kent dan hier. Zo worden tegelijk ook de kosten gedrukt.

Artsen als werknemers van de overheid vs. zelfstandige ondernemers

Ook onderwijs is in Cuba gratis, inclusief de artsenopleiding. In vergelijking met België ligt het aantal instromers veel hoger en hebben de artsen geen angst om door 'teveel collega's' hun inkomen te zien dalen.

Cuba telt dan ook voldoende huisartsen en geen werkdagen van 12 of 14 uur zoals in Belgische ziekenhuizen bij sommige specialismen blijktbaar de norm is. Te veel werken - en zo de kwaliteit in gevaar brengen - brengt immers geen extra inkomen mee. Alle artsen krijgen er een maandloon en geen honorarium per prestatie.

Internationale solidariteit vs. numerus clausus

"Ons land geeft niet zijn overschot weg maar deelt wat het heeft." "Wie zegt dat hij niet bang is, is een superheld, wij zijn geen superhelden maar revolutionaire artsen", zegt Leonardo Fernandez, Cubaans 'intensive care' arts in Italië, waar nu een grote groep medici helpt.

Cuba stuurt voortdurend contingenten medisch personeel naar andere landen in het zuiden. Vorig weekend stuurde het voor het eerst ook een brigade naar Europa. In Lombardije gaat die haar ervaring inzetten met de strijd tegen Ebola in Afrika (2016) om - samen met Chinese collega's - in een veldhospitaal zwaar zieke COVID-19 patiënten te behandelen.

Meer dan 60.000 Cubaanse gezondheidswerkers zijn momenteel aan de slag in meer dan 60 landen. Dat is meer dan alle internationale ngo's samen. Ze beperken zich daar niet tot consultaties en behandelingen maar werken, waar mogelijk, ook mee aan scholing van verpleegkundigen en artsen en leveren expertise voor de uitbouw van duurzame gezondheidssystemen.

Vaak betaalt Cuba zelf de kosten: bij natuurrampen of epidemieën. Hoewel de mainstream media hun

bijdrage vaak 'vergeten' te vermelden, komen ze er meestal als eersten aan en blijven ze er ook langer dan noodploegen uit andere landen én hun cameraploegen.

Soms wordt Cuba voor zijn medische hulp betaald, zoals tot voor kort in Brazilië, tot Bolsonaro de Cubaanse artsen eruit gooide. Dat helpt Cuba het gezondheidssysteem in eigen land en de gratis noodhulp aan andere landen 'up to date' te houden, én om de opleiding van buitenlandse artsen in Havana te bekostigen.

Vorig academiejaar studeerden aan Cuba's Latijns-Amerikaanse School voor Geneeskunde (ELAM) zo'n 500 artsen uit 84 landen af, waarvan de meesten volledig op Cubaanse kosten. ELAM werd in 1999 opgericht en heeft in die 20 jaar bijna 30.000 artsen uit 115 landen opgeleid, waaronder 170 artsen uit de VS. Die namen in ruil alleen het morele engagement op zich om na hun terugkeer te gaan werken in een gemeenschap met bijzondere noden.

Cubaanse interferonen om coronapatiënten te behandelen

Bij de dertig geneesmiddelen die de Chinese Nationale Gezondheidscommissie heeft geselecteerd om het nieuwe coronavirus te bestrijden, zit ook een Interferon Alfa 2b. Dit geneesmiddel wordt sinds 2003 in China geproduceerd door de onderneming ChangHeber, een Cubaans-Chinese joint venture.

Het voorkomt complicaties en het verergeren van het ziektebeeld bij patiënten. Het gaat hier dus niet om een vaccin of een middel om de ziekte te genezen, maar om een medicijn dat wordt ingezet om de impact van de ziekte te verkleinen. Cuba kreeg al aanvragen van meer dan 15 landen om het medicijn te kunnen gebruiken. In Venezuela, Panama en Costa Rica wordt het vandaag al ingezet. De medische brigade die is aangekomen in Lombardije, heeft het ook bij zich.

Geneesmiddelenindustrie van de overheid vs superwinsten voor 'BigPharma'

De Cubaanse overheid opende in de jaren 1980 reeds het Centrum voor Genetische Technologie en Biotechnologie (CIGB). In het onderzoekscentrum wordt de hele wetenschappelijke cyclus vanaf het eerste onderzoek tot en met de productie en commercialisering van de

geneesmiddelen uitgevoerd. De eerste doelstelling is de aanmaak van betaalbare geneesmiddelen voor het Cubaanse publieke gezondheidssysteem.

De ontwikkeling van de Cubaanse farmaceutische en biotechindustrie neemt een hoge vlucht. Vandaag worden 569 van de 857 producten op de Cubaanse lijst van geneesmiddelen in eigen land geproduceerd. In 2012 werd BioCubaFarma opgericht als overkoepelend agentschap dat toezicht houdt op de 31 farmaceutische en biotechnologische R&D- (onderzoek & ontwikkeling) en productiefaciliteiten.

Toch worden sommige producten commercieel verkocht in het buitenland zodat het centrum in staat is zijn eigen onderzoek te financieren. Cuba exporteert momenteel farmaceutische en biotechnologische producten naar een vijftigtal landen.

Dat komt ook ten goede aan de meer dan vijf miljard mensen in de wereld die zich de meeste geneesmiddelen van de klassieke farmaceutische bedrijven gewoonweg niet kunnen veroorloven. Zelfs voor de commerciële verkoop van hoogwaardige farmaceutische producten in het buitenland rekent Cuba solidaire prijzen. En de winst die dit Cuba oplevert, belandt niet in de zakken van ceo's en aandeelhouders, maar wordt geïnvesteerd om Cuba's publieke gezondheidszorg voor iedereen gratis en van goede kwaliteit te houden.

In het westen vormen de commerciële belangen van multinationals de drijfveer voor de ontwikkeling en productie van geneesmiddelen, of voor het tegenhouden ervan, als ze geen directe winstperspectieven bieden. In Cuba daarentegen worden producten uitsluitend ontwikkeld als ze in overeenstemming zijn met de gezondheidsbehoeften van de Cubanen en meteen ook nuttig en nodig voor veel andere mensen in het zuiden.

Nationaal coronaplan sinds januari vs wachten op de eerste besmettingen

Cuba heeft niet gewacht op de eerste besmettingen om een coherent nationaal anti-COVID-19-plan uit te rollen. Daarin stond gerichte testing centraal, ook al waren de beschikbare middelen schaars. Al in januari

begon een campagne bij de bevolking. Er werden voorlichtingsvergaderingen in de wijken georganiseerd, zodat de Cubanen zich vanaf het begin bewust waren van het belang van de preventie maatregelen. Vele vrijwilligers worden ingezet om hun bureaus en collega's deur-aan-deur bewust te maken en te informeren.

Hier geen ontwijkende, relativiserende of zelfs stoere politieke verklaringen of pseudo-wetenschappelijke uitspraken over het kweken van groepsimmunitet, maar van meet af aan duidelijke communicatie zonder paniek te zaaien. Die gecoördineerde vroegtijdige aanpak is vooral te danken aan de structuur en de principes van de Cubaanse gezondheidszorg: participatief, preventief en getrapt - niemand kan op eigen houtje naar de specialist - en centraal gecoördineerd.

Het internationaal toerisme is sinds 24 maart volledig verboden. De 60.000 toeristen die nog in het land zijn, worden volop gerepatriëerd. Dit was geen gemakkelijke beslissing, want het gaat om een cruciale inkomstenbron voor het land.

Uiteraard zal Cuba niet aan corona ontsnappen. Momenteel (24 maart) zijn er 39 besmettingen vastgesteld waarvan 21 mensen gehospitaliseerd. Twee patiënten zijn kritiek en er is één dode - een Italiaan - te betreuren. Cuba telt ongeveer 11 miljoen inwoners.

Cuba gaf iedereen het nakijken door vorige week als enige land positief te reageren op de hulpoproep van de Braemar. Dit is een Brits cruiseschip dat geplaagd werd door een uitbraak van het nieuwe coronavirus. In de Verenigde Staten en verscheidene Caribische landen was deze 'coronaboot' al dagenlang de toegang geweigerd. Alle passagiers konden tot hun grote vreugde toch eindelijk ontschepen in de haven van Mariel (Havana) en werden met bussen en ambulances naar de luchthaven gebracht, vanwaar ze naar het Verenigd Koninkrijk konden vliegen.

Misschien moet de studie van de Cubaanse aanpak verplichte lectuur worden voor de Europese deskundigen en politici?

(*) Bron: Cubanismo.be via 'De WereldMorgen', donderdag 26 maart 2020.

Een manifestatie van Cubaanse artsen bij het vliegveld van Havana op 25 april jl., voordat zij afreizen naar Zuid-Afrika met een groep van 216 artsen om te helpen bij de Covid19-pandemie. (Foto: ZLV)

Rinze Visser

MOOIE WOORDEN

Anderhalve decimeter mensenrechten...

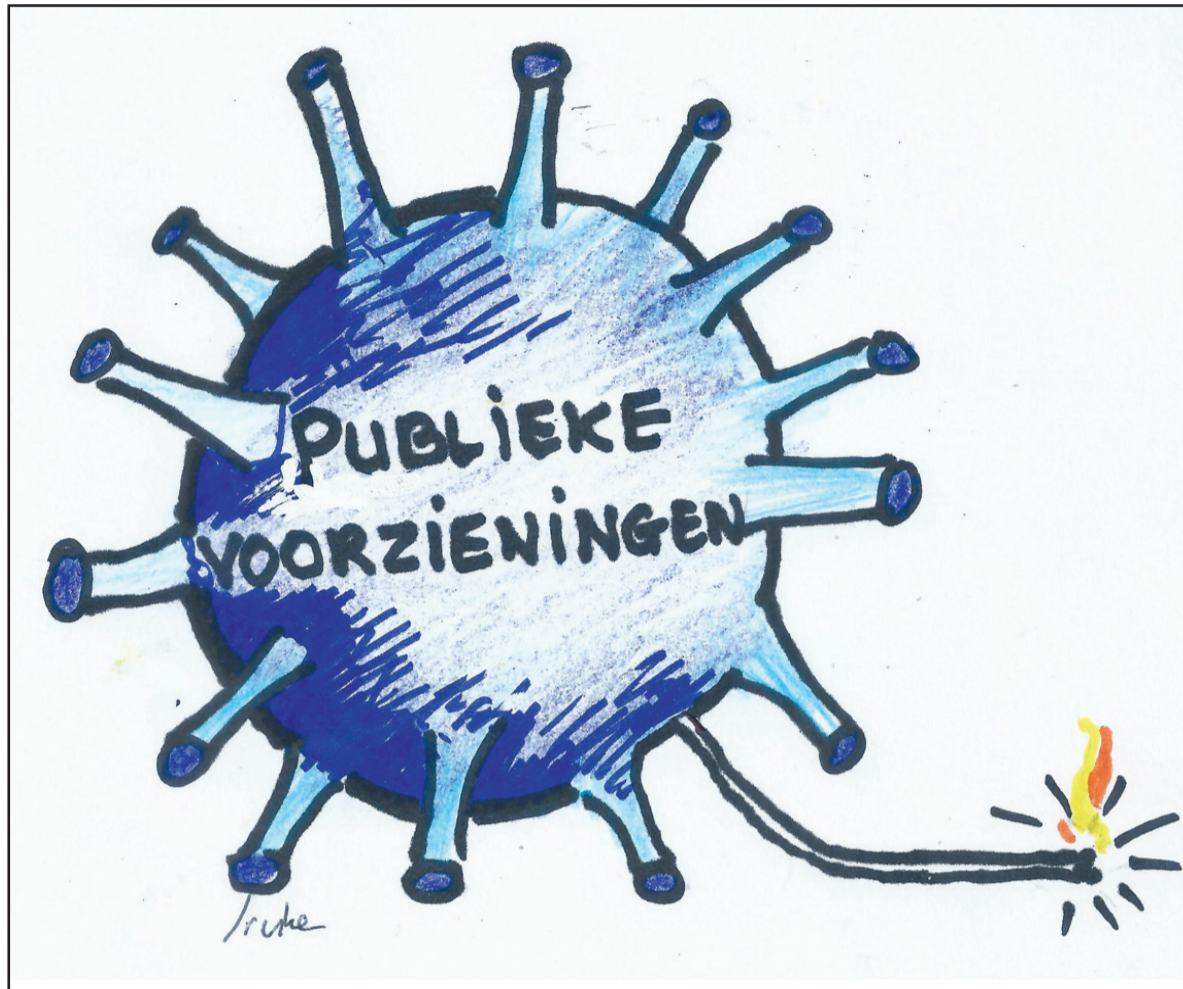
Alles wat je de laatste tijd leest of hoort heeft te maken met het coronavirus. Vooral de maatregelen die de regering, na adviezen van ter zake kundigen, oplegt, verlengt dan wel versoepelt, krijgen aandacht. Zij krijgen brede steun, maar zijn tegelijkertijd ook on-

derwerp van debat. De politiek-economische gevolgen zullen, als alles weer enigszins genormaliseerd is, gigantisch blijken. De miljarden aan steunmaatregelen voor bedrijven zullen verhaald worden. En zullen in dit neoliberale tijdperk een sociale ramp veroorzaken.

Dit ondanks een bij sommigen groeiende gedachte dat na deze coronacrisis er een 'zachter' soort kapitalisme zal terugkomen. Dan hebben we het met name over Nederland, waarvan de regering, de meeste politieke partijen en het prattend en schrijvend volk van de heersende klasse andere landen - Zuid-Europa, China etc - de maat nemen. Maar laten we het ook eens over andere landen hebben, waar ook de 'vrije markt' woedt. Over landen die doorgaans ook democratisch genoemd worden.

Zo zag ik onlangs een krantenartikel over een sloppenwijk in de Indiase miljoenenstad Mumbai, waar meer dan een miljoen mensen worden gedwongen op twee vierkante kilometer te leven. Een ruwe schatting zegt mij dat de bebouwde kom van mijn woonplaats ongeveer drie vierkante kilometer is. Er wonen tienduizend mensen. Vergeleken met de genoemde sloppenwijk zouden er dan in mijn woonplaats anderhalf miljoen inwoners zijn. Waar blijf je dan met je maatregel van anderhalve meter afstand? Anderhalve decimeter, zul je bedoelen... Want over het coronavirus en het afstand houden om besmetting tegen te gaan, daar ging het in de krant over. Meer dan een miljoen mensen op 'een postzegel'. Hier onvoorstelbaar. Hier ondenkbaar.

Zo nu en dan wordt India 'de grootste democratie ter wereld' genoemd. Die benaming zal dan wel gegeven zijn in tegenstelling tot China, dat in de pers doorgaat voor het 'grootste ondemocratische land ter wereld'. Hoe staat het dan met de sloppenwijken in China...? Sloppenwijken in onderontwikkelde kapitalistische landen zijn het ontwikkelde kapitalistische equivalent van 'achterstandswijken'. Hoeveel meer sloppenwijken zijn er wel in nog meer miljoenensteden, niet alleen in India, maar ook in Azië, Afrika, Zuid-en Midden-Amerika en ook in sommige delen van de rijke landen? Anderhalve meter afstand. Voorlopig het 'nieuwe normaal' Gam-

mele huisjes, golfplaten, nauwe paden, die ook als open riool dienen; voor vijftienduizend mensen één poepgelegenheid. De ergste uitbuiting alom. Want van armoede van anderen wordt men rijk.

Mensenrechten, waar men in de ontwikkelde en dus toonaangevende landen de mond van vol heeft. Maar vooral als het om landen gaat die een poging wagen iets aan elementaire mensenrechten te doen. Landen die zuchten onder sancties en boycots of daarmee bedreigd worden. Want de kampioenen van de mensenrechten (met het woord) dulden in die landen die zij als hun wingewesten zien, geen verbetering van mensenrechten metterdaad. Hoeveel miljoenen, hoeveel honderden miljoenen, hoeveel nog meer mensen in kapitalistisch geregeerde landen, ja opgetuigd met parlementen en vrije verkiezingen, beschikken niet over de meest elementaire mensen-

rechten? Nee beste lezers/lezeressen, het gaat niet alleen over Mumbai, dat eerst Bombay heette en waar verslaggever Karskens eens de havenlozen die uit armoede van het platteland naar die miljoenenstad trokken, de hemel in prees als 'ondernemende' mensen. Het gaat om meer. Het gaat om het kapitalisme en in de fase waarin het verkeert.

Het gaat ook over de Verenigde Staten van Amerika, dat zich als afzonderlijk land de naam van het hele continent heeft toegeëigend. Het land waar ook het coronavirus heeft toegeslagen; het land waar verwarde mensen niet tot patiënten worden gerekend, maar waar een verwarde man aan de macht is. Het land ook, waar het coronavirus de verrotting nog eens heeft blootgelegd. Het land, een hoog ontwikkeld kapitalistisch land, waar talloze mensen zonder zorgverzekering rondlopen of noodgedwongen veel te laag

verzekerd zijn, waar massa's mensen meerdere banen moeten hebben om nog rond te kunnen komen. Het land waar de privatisering, de terugtrekkende overheid en de gevolgen daarvan nu nog eens in de rest van de wereld duidelijk maken waar het in de, VS volgzame landen, naartoe zal gaan.

Faillissementen van ziekenhuizen en zorginstellingen zijn, nu dit opgeschreven wordt, daar aan de orde van de dag. Het land, waar de 'participatiemaatschappij', in ons land enige jaren geleden koninklijk goedgekeurd, zich al veel langer aan het ontwikkelen is. Het wordt steeds duidelijker dat het systeem zelf op een faillissement afstevent. En ook het land waar nog steeds arme sloebers uit andere kapitalistische landen naar toe willen in de hoop op een beter leven. Dat zegt veel, zo niet alles over de staat van de wereld en het kapitalisme als zodanig.

Alles kan als relatief worden gezien. In Nederland gaat er geen uur voorbij waarin er niet de loftrumpet wordt geblazen over al die werkers die ons land in coronatijd draaiende houden. Door politieke partijen vooral. Zelfs de schoonmakers - normaliter geen woord waard - worden hierbij genoemd. Zij zijn herontdekt, omdat zij vooral in ziekenhuizen en zorgcentra een belangrijke rol hebben. Terecht krijgen al die werkers in de gezondheidszorg positieve aandacht, maar als een SP-woordvoerder dan ook aandacht vraagt voor een goede beloning voor hun arbeid, dan wordt dat als een oneerbaar voorstel gezien...

Maar er zijn meer mensen die het land draaiende houden. Na zo'n zes weken 'corona' las ik in mijn krant iets over een bedrijf waar men voedsel maakt. Over hoe men daar maatregelen had genomen om besmetting zoveel mogelijk tegen te gaan. Want de werkers daar moesten dichterbij elkaar staan. De band moest wel draaien... Hoe gaat dat met al die andere voedingsfabrieken, met al die jaren bouwvakkers? Want er moet wel gegeten en gebouwd worden. Supermarkten moeten wel bevoorrad worden. Nog veel meer andere mensen ook, die niet thuis kunnen werken, hoe staat het met hen, met hun gezondheid, met hun kansen om ook straks nog werk te hebben?

Veel is relatief. Sloppenwijken heten hier achterstandswijken. Armoede daar en hier maakt verschil. Maar als in de armste delen van de wereld het virus toeslaat dan is het leed niet te overzien. Daar is anderhalve decimeter zowel het oude als het nieuwe normaal. Voor het coronavirus is nog geen vaccin gevonden. Het is te hopen dat dit gauw gebeurt. Voor het virus dat 'kapitalisme' heet bestaat al wel een vaccin. Een vaccin dat, waar het geprobeerd wordt, op de grootste tegenstand van de nu nog machtigen der aarde kan rekenen.

KLASSIEK EN ACTUEEL

"(...) Overall wordt systematisch en voortdurend iedere controle, ieder toezicht en iedere registratie, iedere poging, deze door de staat op gang te brengen, gesaboteerd. En er behoort een ongelooflijke naïviteit toe om werkelijk niet te begrijpen, en nog eens zoveel huichelarij om te doen alsof men het niet begrijpt, van wie deze sabotage uitgaat en met welke middelen er wordt gewerkt. Want deze sabotage door de bankiers en kapitalisten, dit onmogelijk maken van iedere controle, van ieder toezicht en iedere registratie past zich aan bij het bestaan van 'revolutionair-democratische' instellingen. De kapitalisten hebben zich die waarheid zeer goed eigen gemaakt, die alle aanhangers van het wetenschappelijk socialisme weliswaar met de lippen belijden, maar die door de mensjewieken en sociaal-revolutionairen onmiddellijk vergeten

werd, toen hun vrienden ministers, staatssecretarissen, enzovoort waren geworden. Dat is die waarheid, die leert, dat het economische wezen van de kapitalistische uitbuiting door de verandering van de monarchistische regeringsvorm in een republikeins-democratische in het geheel niet wordt beroerd, en dus ook omgekeerd: men behoeft slechts de vorm van de strijd voor de onaantastbaarheid en heiligheid van de kapitalistische winst te veranderen, om deze in de democratische republiek met evenveel succes te kunnen verdedigen als in de absolute monarchie. (...)"

Uit: De dreigende catastrofe en hoe men haar moet bestrijden, Lenin, september 1917.

Waarom het kapitalisme zich niet laat hervormen

Met haar 'wereldwijde klimaatstaking' van 20 september jl. bereikte de 'Fridays for Future'-campagne tegen CO2-uitstoot en opwarming van de aarde een voorlopig hoogtepunt. Als eerste bekritiseerde Greta Thunberg in de vergadering van de Verenigde Naties het 'sprookje van de eeuwige groei'. Terwijl de publieke druk toeneemt, bieden politici en bedrijven een beeld van verwarring in hun poging tot meeliftgedrag, schijnoplossingen en knuffeltactiek. Daarbij komt in linkse media de van oorsprong fordistische ideologie van het 'zachte, reguleerbare, sociale-markeconomische kapitalisme' centraal te staan.

Jobst Heinrich Müller (*)

Terwijl de Zwitserse, sociaalkritische wetenschapper en auteur Jean Ziegler recent het kapitalisme "niet-hervormbaar" noemde, spookt deze gevaarlijke bagatelleringstheorie nog steeds als bruikbare oplossing rond in de hoofden van veel linkse mensen, ook bij de leiding van de democratisch-socialistische partij Die

Linke. Symbolen van de 'sociale markeconomie' van Ludwig Erhard (Duitse bondskanselier van 1963 tot 1966) werden het 'huisje in het groen' en de personenauto, waarvan er in Duitsland in 2016 al 45 miljoen rondreden: openbaar vervoer werd stilgelegd of teruggeschroefd, buurtwinkels werden gesloten en groothandelsmarkten verzezen op met de auto gemakkelijk bereikbare knooppunten, geheel con-

form de concentratietendensen van de markeconomische concurrentie. Dichtbevolkte gebieden enerzijds en vergrijzende geïsoleerde landelijke gebieden anderzijds waren het gevolg.

Loonafhankelijken werden autoafhankelijke hardwerkende spaarders, kredietnemers, verzekerings- en garageklanten. De oliemarkt met het 'bloed van de kapitalistische economie' boemde. Zo had Henri Ford in 1908 met zijn zakelijk idee van de 'Tin Lizzie'-auto's van de lopende band de 'American Dream' zelf geschapen onder de dubbele uitbuiting van de licht verhoogde koopkracht van de productiewerkers. De Duitse fascisten hadden dit idee - omdat het voor de 'ideologie van de volksgemeenschap nuttig leek - in 1937 met de 'Volkswagen' uit

Wolfsburg overgenomen. Voor de containment-politiek van de Verenigde Staten na 1947 werd dit consumptiemodel tot belangrijkste integratiefactor in West-Europa en tot een scherp propagandistisch zwaard tegen de oriëntatie op openbaar vervoer van de socialistische landen. Als conjunctuurmotor, ook voor de export, bevorderde de Bondsrepubliek Duitsland met haar verkeerspolitiek een snelle groei van het autoverkeer met alle gevolgen van dien.

Door technologisch-wetenschappelijke vernieuwingen stimuleert het kapitalisme een vooruitgang die het systeem zelf in toenemende mate overvraagt en ter discussie stelt. Bron van de zich catastrofaal verscherpende, steeds vaker nauwelijks nog controleerbare tegenstrijdigheden,

klassenstrijd, wereldwijde imperialistische conflicten en milieuvernietiging is het feit dat deze omwenteling gerealiseerd wordt door de onvermijdelijke brute uitbuiting van innovatieve productiekrachten volgens de anachronistische economische principes van het kapitalisme. De fundamentele tegenstrijdigheid van enerzijds de private toe-eigening van productiekrachten en hulpbronnen, van de meerwaarde, en anderzijds de maatschappelijke productie van de waarden is duidelijk herkenbaar als oorzaak van de explosieve ecologische problemen en manifesteert zich zelfs in alle varianten van 'ecokapitalistisch' milieubeleid.

Hoewel cybertechnologische en andere innovaties een potentieel van nieuwe mogelijkheden bieden om

Het ware gezicht van de burgerlijke democratie in de Europese Unie

Bijdrage KKE (*)

"Nu wij allemaal met de ernstigste epidemie van de eeuw te maken hebben, nu overal regeringen strijden tegen een onzichtbare vijand en doen wat in hun vermogen ligt om de bevolking te beschermen tegen de verspreiding van het virus en levens te redden, zou er wat meer solidariteit moeten zijn."

Deze verklaring is niet van een of andere premier die zich op de 'individuele verantwoordelijkheid' beroept om gedaan te krijgen dat de mensen meer maatregelen accepteren, en ook niet van een of andere oppositieleider om zijn 'verantwoordelijke houding' te rechtvaardigen.

Nee, dit zijn de woorden van een vertegenwoordiger van de Hongaarse regering na de kritiek, die werd geuit op het recente besluit van het parlement om een wet aan te nemen ter verlenging van de noodtoestand voor onbepaalde duur, 'tot nader order'. Daarmee wordt de regering gemachtigd via decreten de geldigheid van wetten op te schorsen en noodmaatregelen te nemen. Van meet af aan werd daarbij de censuur versterkt.

De kritiek die burgerlijke partijen en Europese hoogwaardigheidsbekleders uitten, richtte zich er overwegend op, of het mogelijk is in

een staat van beleg voor 'onbepaalde duur' te voorzien. Overigens wordt de opschorting van fundamentele rechten en vrijheden, die in de burgerlijke grondwet verankerd is, zoals vakbondsactiviteiten en politieke actie en het recht op samenscholing, wel 'gerechtvaardigd' met het beroep op 'noodomstandigheden.'

De ontwikkelingen in Hongarije zijn weliswaar een extreem voorbeeld, maar niet het enige, zoals we zullen zien. Daarin tekent zich af hoe de bourgeoisie zich voorbereidt op de eventuele toename van volksontevredenheid over de dreigende nieuwe crisis. Aan de ene kant werden in Griekenland al vóór de crisis door de regeringen van SYRIZA en NEA DIMOKRATÍA de pogingen versterkt tot inlijving van de bevolking in het systeem (door oproepen tot 'nationale eensgezindheid' en 'nationale inspanning' e.d.) en aan de andere kant werd de repressie vergroot (het nieuwe strafwetboek en een wetsontwerp ter beperking of zelfs verbod op betogingen).

Uitbreiding van het 'noodrecht'

Uiteraard staan we niet negatief tegenover het nemen van de noodzakelijke, wetenschappelijk verantwoorde beperkende maatregelen ter bescherming van de gezondheid (zoals bijvoorbeeld in geval van een epidemie). Maar toch, een oplettender blik op de ontwikkelingen van de laatste jaren in de grondwet-

telijke, maar ook in andere wetgeving en ook op de praktijken van de EU-lidstaten, leidt tot de volgende constatering:

- ten eerste is er sprake van een duidelijke neiging tot uitbreiding van de inhoud van wat de burgerlijke rechtstheorie 'noodrecht' noemt (of ook wel 'staat van beleg', 'noodtoestand' of 'uitzonderingstoestand' e.d.), zodat steeds meer omstandigheden hier onder kunnen vallen,
- ten tweede vallen steeds meer rechten onder het hoofdstuk 'beperkingen'. Hetzelfde geldt voor repressie maatregelen en -methoden om die beperkingen op te leggen. Bovenstaande vloeit natuurlijk voort uit de aard van de EU en de burgerlijke democratie zelf. Typerend hiervoor is, dat in de Europese Conventie voor de Rechten van de Mens expliciet staat dat al deze rechten beschermd dienen te worden, maar ook dat beperkingen opgelegd mogen worden en wel zonder dat daarvoor 'noodtoestanden' vereist zijn. Ook worden in de burgerlijke staten, zowel in theorie als in praktijk, de 'speciale omstandigheden', die een toepassing van beperkingen van de rechten en vrijheden van het volk opleggen zonder aankondiging van de noodtoestand, breder gefundeerd (bijvoorbeeld in 2001 werd in de Griekse grondwet de mogelijkheid toegevoegd bestuurlijke maatregelen op te leggen voor de volksgezondheid).

Bovengenoemde richtsnoeren worden tot op heden duidelijk in praktijk gebracht door alle burgerlijke regeringen, of het nu liberale, sociaaldemocratische of grote coalities betreft, die van de mogelijkheden gebruikmaken, geboden door de burgerlijke democratie en het parlementarisme, om de lus om de nek van de volkeren aan te trekken 'ter bescherming van het publieke belang.'

Typerend voor deze tendens is, dat in Spanje de noodtoestand voor het laatst in 2010 was afgekondigd door de toenmalige sociaaldemocratische regering, om het hoofd te bieden aan de staking van de luchtverkeersleiders. Vermeldenswaard is ook, dat in de VS de noodtoestand geldig blijft die George Bush had afgekondigd na de aanslagen van 11 september 2001. Deze werd namelijk zowel door Obama als door Trump verlengd en verleent aan de president van de VS zeer brede bevoegdheden om het leger, de Nationale Garde en reservisteneenheden te mobiliseren, maar ook om hogere en hoge officieren aan te nemen, te ontslaan of in dienst te houden.

Verhinderung van vakbondsactiviteiten en politieke actie

In Frankrijk verleent de grondwet in crisissomstandigheden aan de president van de republiek 'uitzonderlijke bevoegdheden' zonder de afkondiging van een noodtoestand, zodat

Lenin over arbeidsmigratie en de migratie vandaag [Deel 1 van 3]

In 1913 schreef Lenin het artikel 'Kapitalisme en immigratie van arbeiders'. Hij begon met de constatering dat het kapitalisme "een bijzondere vorm van volksverhuizing" heeft voortgebracht. Hogere lonen in de ontwikkelde landen trekken arbeiders uit de achtergebleven landen aan, die zo in verre landen terechtkwamen en met geweld de kringloop van het geavanceerde kapitalisme werden ingetrokken. Daarna beoordeelde Lenin de migratie als volgt: "Er bestaat geen twijfel over dat alleen uiterste ellende de mensen dwingt om hun geboorteland te verlaten en dat de kapitalisten de geïmmigreerde arbeiders op de meest gewetenloze wijze uitbuiten.

Beate Landefeld

Echter alleen reactionairen kunnen de ogen sluiten voor de progressieve betekenis van deze moderne volksverhuizing. Een bevrijding van het juk van het kapitaal zonder verdere ontwikkeling van het kapitalisme, zonder de op deze basis gevoerde klassenstrijd is niet mogelijk en kan ook niet mogelijk zijn. En juist in deze strijd betreft het kapitalisme de werkende massa's uit de hele wereld, door de kleinburgerlijkheid en achterlijkheid van het lokale leven te doorbreken, de nationale barrières en vooroordelen te vernietigen en arbeiders uit alle landen met elkaar te verenigen in de grote fabrieken en mijnen van Amerika, Duitsland, enz."

Vervolgens beschreef Lenin het migratiegebeuren vóór de Eerste Wereldoorlog. De Verenigde Staten waren met jaarlijks meer dan 1 miljoen het land met de meeste immigranten, waarvan de samenstelling na 1880 verschoof van West-Europese naar Oost- en Zuid-Europese arbeiders. Het Amerikaanse kapitalisme rukte daarmee miljoenen arbeiders uit het achtergebleven Oost-Europa (waaronder Rusland) weg uit hun half-middeleeuwse omstandigheden. Zo werd volgens Lenin "de meest achtergebleven landen van de oude wereld, die in hun hele leefsysteem de meeste overblijfselen van de lijfeigenschap behouden hadden, zo te zeggen met geweld beschaving bijgebracht." Tegelijkertijd citeert hij

niet zonder trots de studie van een migratieonderzoeker volgens welke de na de revolutie van 1905 uit Rusland geëmigreerde arbeiders "de geest van gewaagdere offensieve massastakingen ook naar Amerika hadden gebracht".

Een andere verschuiving betrof Duitsland, dat van een emigratieland (naar de VS) veranderd was in een land "dat vreemde arbeiders aantrekt". In 1911/12 waren het voornamelijk Russen en Oostenrijkers. De eersten werkten vooral in de landbouw, de laatsten in de industrie. Hoe meer achtergebleven een land, hoe meer ongeschoolde landarbeiders het levert, aldus Lenin. "De geavanceerde landen maken zich zo te zeggen meester van de beste verdienmogelijkheden en laten de slechtere over aan de weinig beschaafde landen." Rusland moest zo overal en in elk opzicht boeten voor zijn achterlijkheid. Maar de arbeiders zouden snel een einde maken aan deze achterlijkheid. Lenin sloot af met de woorden: "De bourgeoisie zet de arbeiders van het ene land op tegen die van het andere en probeert ze van elkaar te scheiden. De klassenbewuste arbeiders, die begrijpen dat het slechten van alle nationale barrières door het kapitalisme

Kapitalisme is uitbuiting. (Foto: L.B.)

- internationaal solidair gecoördineerd, via netwerken en planmatig - de dreigende problemen voor de mensheid om te lossen, gaat de rui-

neuze omgang met de loonafhankelijke mensen en de basis van ons aller bestaan door.

Karl Marx wijst er in zijn Grundrisse der politischen Ökonomie op dat " ... alle wetenschappen gevangenzitten in dienst van het kapitaal... De uitvinding wordt dan iets zakelijks en de toepassing van de wetenschap in de directe productie wordt een haar bepalend en motiverend gezichtspunt." De wetenschapper verandert in een 'menselijk kapitaal' dat vervreemd is van zijn eigen product. Zelfs kennis vanuit universiteiten is onderworpen aan deze context van uitbuiting: geproduceerd en toegepast wordt enkel nog wat winst oplevert of concurrenten voorbijstreeft, dus geen antibioticaonderzoek of milieutechnologie die niet onmiddellijk rendeert, maar niet-marktrijpe gevaarlijke technologierommel, giftige farmaceutische producten, sjoemelsoftware voor uitlaatgassen, omzet-

en groeibevorderende wegwerpproducten (met bijvoorbeeld ingecalculerde korte levensduur en hoog plasticgehalte), voortdurende wisseling van modellen en met reclamepsychologische finesse geësceneerde mode-consumptiecampagnes, wapentechnologie, steeds weer nieuwe goederenfetisjen (zonder gebruikswaarde en ten behoeve van een marktconforme en extern opgelegde eenvormige 'individuele lifestyle-zelfoptimalisatie' van vervreemde consumenten), onzinnige milieuvuulende wereldwijde goederentransporten en verwoestende oorlogen ten behoeve van de uitbuiting van lagelonenlanden, hun bodemschatten en landbouwproducten. De winsten worden geprivatiseerd, de schadelast en al het preventieonderzoek gesocialiseerd met subsidies uit belastinggeld en via consumentenprijzen.

Als mensen die tientallen jarenlang met alle middelen toegesneden zijn

op almaar stijgende energie- en goederenconsumptie - waarbij velen hun gevoel van eigenwaarde definiëren op basis van koopkracht, terwijl anderen aangewezen zijn op nog net betaalbare basiszorg - 'het sprookje van de eeuwige groei' moet worden afgenomen, dan zorgt dat voor een gevaarlijke onrust. Zeker nu het erop lijkt dat delen van de jeugd zich al van dit model afgewend hebben.

Dit zijn een paar extra redenen voor links om te stoppen met het blijven koesteren van illusoire 'sociale-markteconomische' voorstellingen, omdat zulke ideeën verhinderen dat fundamentele inzichten verkregen worden in de oorzaken van de systeem- en milieucrisis.

Bron: RotFuchs december 2019; <http://www.rotfuchs.net/files/rotfuchsausgaben-pdf/2019/RF-263-12-19.pdf>
Vertaling: Louis Wilms.

het staatsapparaat kan functioneren. Toen van november 2015 tot mei 2017 het land zich in een noodtoestand bevond vanwege de terroristische aanslagen in Parijs, verboden de autoriteiten, gebruikmakend van de regels voor noodtoestanden, tientallen publieke bijeenkomsten behalve die op dat moment al verboden waren op grond van het wettelijke kader buiten de noodtoestand om. Toen Macron in 2017 de noodtoestand formeel beëindigde, voorzag de overheid in het behoud van zekere 'speciale volmachten', waaronder de mogelijkheid preventieve controles in appartementen te houden, beperking van de bewegingsvrijheid van mensen die als algemeen verdacht werden beschouwd e.d. De geldigheid van die maatregelen mocht tot eind 2020 duren!

Over het land werd weer de noodtoestand afgeroepen op 19 maart 2020 vanwege de verspreiding van de epidemie. Daarmee werd de president de mogelijkheid geboden via decreten maatregelen te treffen, aanvankelijk voorzien voor een duur van twee maanden. Op hetzelfde moment echter dat de ene strenge maatregel de andere opvolgde om de bewegingsvrijheid van de mensen te beperken en het virus in hoog tempo om zich heen greep, bleven grote werkplaatsen en fabrieken normaal functioneren zonder hygiëne- en veiligheidsmaatregelen. Tegelijkertijd worden de nieuwe regelingen benut voor drastische veranderingen in de arbeidsrelaties en

nog resterende rechten. Op de aanklachten en de eisen van de vakbonden antwoordde de Franse president met de start van nog een operatie in naam van de pandemie: hij bood de mogelijkheid tot de inzet van militaire eenheden in de overzeese Franse gebiedsdelen.

In Italië biedt de grondwet in gevallen van nood de regering de mogelijkheid decreten uit te vaardigen met de kracht van wetten, die binnen 60 dagen na uitvaardiging aan het parlement ter goedkeuring voorgelegd moeten worden. Over Italië werd de noodtoestand naar aanleiding van de pandemie op 31 januari 2020 voor zes maanden uitgeroepen. In maart werd overgegaan tot een algehele lockdown over het hele land, maar men liet wel een groot aantal industrieën en bedrijven met duizenden werknemers functioneren.

Het is typerend, dat de overweldigende meerderheid van de toegepaste maatregelen genomen worden in de vorm van decreten, die rechtstreeks door de premier worden uitgevaardigd - formeel dus geen wetten - zonder de verplichting ze ter goedkeuring aan het parlement voor te leggen of door de president van de republiek mede te laten ondertekenen.

Tezelfdertijd antwoordde de regering met vervolgingen en dreigde economische sancties op te leggen aan die vakbonden die de voorhoede vormden van het organiseren van acties

tegen de willekeur van werkgevers en tegen het door blijven draaien van grote industrieën en bedrijven en wel met een groot gebrek aan hygiëne- en veiligheidsmaatregelen. De regering beweerde dat het uitroepen van een staking middenin een pandemie bijdraagt aan het 'creëren van een wijder klimaat van onveiligheid' en 'onnoemelijke schade berokkent aan de collectiviteit en de bedrijven.' Nog meer beperkingen op het recht op staking werden daarbij aangekondigd.

Een strijdvaardige houding tegenover de dictatuur van het kapitaal

Dus de noodzaak het hoofd te bieden aan de pandemie wordt benut als aanleiding om sneller een breed spectrum aan verscherpte beperkingen van vrijheden en rechten te ontwikkelen. Dit betreft repressiemaatregelen en criminalisering van acties van werknemers en de bevolking, het elektronisch monitoren en registreren van miljoenen mensen. Dit stond toch al op de agenda van de bourgeoisie in de diverse landen. Vooral wordt gestreefd naar consensus en legitimatie van die maatregelen in het volksbewustzijn.

Mikpunt is de arbeiders- en volksbeweging en dan vooral de mogelijkheid dat die in de toekomst sterker wordt. Daarom is de tendens al enige tijd bepalingen te benutten, die betrekking hebben op het aanpakken van de 'vijand van buitenaf'. Dit was in de regel al de grondslag voor de rechtvaardiging van de

'staat van beleg' (oftewel noodsituatie) in de burgerlijke grondwetten. Het wordt duidelijk dat burgerlijke staten, regeringen en partijen hun blik gericht hebben op de nieuwe kapitalistische crisis die in aantocht is, en op de verscherping van tegenstellingen en concurrentie. De versterkte voorbereiding op een abrupte verscherping van de klassenstrijd betreft niet alleen Hongarije, zoals sommige 'gevoelige' sociaaldemocraten en liberalen hypocriet snotterend belijden, maar ligt al in het laadje van de richtlijnen en besluiten van de EU en de burgerlijke staten.

Er is geen tijd te verliezen tegenover deze aanval op alle fronten. Nu wordt de rekening opgemaakt en er is geen plaats voor een 'na afloop rekenen we wel af'-logica, zoals Syriza voorstaat in een poging zijn consensus te verhalen met de plannen tegen de bevolking, die Syriza trouwens als regering diende. Wakker blijven is nodig, geen enkel vertrouwen in burgerlijke partijen en regeringen. Wij versterken nu de claim op bescherming van de volksgezondheid en die van de kinderen, op de verdediging van hun rechten, van de vakbonds- en politieke vrijheden en het verze-keren van alle sociale behoeftes.

Bron: KKE, 12/04/2020, vertaling A.I.

Op 2 mei jl. in Bhopal, India, wachtten treinreizigers op een van de weinige treinen richting de geboortedorpen. Veel arbeidsmigranten die van het platteland komen, zijn het werk in de grote steden kwijtgeraakt door de lockdown. (Foto: ZLV)

onvermijdelijk en progressief is, doen alle moeite om de politieke voorlichting en organisatie van hun kameraden uit de achtergebleven landen te ondersteunen."

Door de migratie - ondanks haar negatieve aspecten - onderdeel te maken van het objectief progressieve proces van

de wereldwijde vermaatschappelijking van de productie, sloot Lenin aan bij Marx en Engels. Ook zij beschreven migratie als een gevolg van het kapitalisme. Enerzijds omdat de arbeidskracht in het kapitalisme een koopwaar is. Anderzijds bevordert het kapitalisme de natievorming, maar bezit tegelijkertijd ook de tendens tot internationalisering. Beide aspecten beschrijven ze in het 'Communistisch Manifest'. Op de centralisatie van de productiemiddelen volgde de politieke centralisatie, het samendringen van provincies "in één natie, één regering, één wet, één nationaal klassenbelang, één douanegrens." Tegelijkertijd heeft de bourgeoisie "tot groot verdriet van de reactionairen aan de industrie de nationale bodem onder de voeten weggetrokken". In plaats van de lokale en nationale zelfgenoegzaamheid en isolement is 'veelzijdig verkeer', 'veelzijdige afhankelijkheid van de volkeren onderling' gekomen.

Tot de voorwaarden van het kapitalisme behoort de dubbel vrije loonarbeider: vrij van lijfeigenschap, horigheid, gildedwang en vrij van eigen productiemiddelen. Als klassen zijn kapitalisten en loonarbeiders, zoals Marx in 'Het kapitaal' liet zien, "het resultaat van een voorafgegane historische ontwikkeling, de uitkomst van vele economische omwentelingen, van de ondergang van een hele reeks oudere vormen van maatschappelijke productie ...". De oorspronkelijke

accumulatie van kapitaal in de handen van enkelen betekende aan de andere kant het activeren van loonarbeiders door hen vrij te maken, door overwegend kleine agrarische producenten te scheiden van hun productie- en bestaansmiddelen. Dat verliep allesbehalve idyllisch. Kerkelijke landerijen werden verkocht, gemeenschapseigendom geprivatiseerd, mensen van hun land verdreven, beroofd van hun vertrouwde bestaansbasis en gedwongen tot loonarbeid.

Dit betekende de migratie van het platteland naar de steden. Ondanks het brute verloop ervan was de oorspronkelijke accumulatie het objectief revolutionaire proces van de overgang van voorkapitalistische productiewijzen naar het kapitalisme. Onder het commando van het kapitaal werd het eerst versnipperde werk van kleine producenten vermaatschappelijkt, economische stagnatie overwonnen, grote delen van de bevolking "ontruikt aan de afstomping van het landleven". De toestand van de werkende klassen was door ellende gekenmerkt, maar als proletariërs verkregen ze het vermogen om een georganiseerde kracht te worden en in de loop der tijd via de klassenstrijd aanzienlijke successen te boeken. [wordt vervolgd]

Bron: Marxistische Blätter 1-2020, pag. 29-39.
Vertaling; Louis Wilms; waar mogelijk is het Nederlandstalig Marxistisch Internet-Archief benut.

Ondergetekende meldt zich hierbij aan als lid van de

Naam: ..... m/v

Adres: .....

Postcode en woonplaats: .....

Telefoon: .....

Emailadres: .....

In blokletters invullen, en kruist u ook de contributieschaal aan die van toepassing is (alle bedragen in euro's, netto per maand).

o minder dan 500,-	1,50
o tussen 500,- en 800,-	2,50
o tussen 800,- en 1000,-	6,50
o tussen 1000,- en 1200,-	9,00
o tussen 1200,- en 1500,-	12,00
o meer dan 1500,-	15,00

Manifest

Manifest wordt uitgegeven onder verantwoordelijkheid van de Nieuwe Communistische Partij - NCPN.

De eindredactie bestaat uit:

Hoofdredacteur:

Wil van der Klift

Redacteur:

Maarten Muis

Opmaakredacteur:

Willem van Kranenburg

Dirk van Swinderen

Correctie: C. vd. Elst

Telefonische bereikbaarheid

Voor de goede orde willen we het volgende (nog eens) onder de aandacht brengen. Manifest is - in het algemeen - in de week van uitgave maandag en dinsdag telefonisch bereikbaar. Als uw vraag niet dringend is, hebben wij liever dat u een brief stuurt.

Inleveren kopij

Kopij voor Manifest moet uiterlijk 7 dagen (dus op donderdag) vóór het verschijnen van de krant worden binnengeleverd.

Haarlemmerweg 177
1051 LB Amsterdam
tel: 020 6825019

Per email uiterlijk 6 dagen eerder, dus vrijdag: manifest@ziggo.nl

Actuele berichten kunnen tot zaterdag 10.00 uur voorafgaande aan het verschijnen van de krant worden ingestuurd. Alleen via email.

Aanvraag extra kranten

Het aanvragen van extra kranten voor losse verkoop en verspreiding kan dagelijks op het NCPN kantoor.

Nieuwe Communistische Partij - NCPN

De NCPN is opgericht in 1992 en verschilt van de andere partijen. De politieke partijen die in Nederland de dienst uit maken, doen wat de grote multinationale ondernemingen willen. En precies daarin ligt het onderscheid met de NCPN. De NCPN is anti-kapitalistisch van karakter. Ze baseert zich op het marxisme-leninisme, de wetenschappelijke wereldbeschouwing waarvan Marx en Engels de grondleggers zijn en dat door Lenin en anderen verder ontwikkeld is. Het marxisme-leninisme, biedt inzicht in de wetmatigheden van de productieverhoudingen, de economische ontwikkeling en de geschiedenis van de mensheid. Vanuit deze uitgangspunten treedt de NCPN op voor de bevolking en sluit aan bij de beste, positieve tradities van de communistische beweging in ons land.

Doel

De NCPN streeft naar een socialistische maatschappij zonder uitbuiting en onderdrukking, zonder onrecht. Naast het doel van opheffing van de sociale ongelijkheid staan evenzeer de idealen van vrijheid, democratie, de strijd voor zelfstandigheid en gelijke rechten voor vrouwen, en strijd voor herstel van het natuurlijk milieu hoog in het vaandel. In onze communistische krant Manifest wordt vierwekelijks verslag gedaan van acties en wordt door middel van achtergrondbeschouwingen verschillende aspecten van de strijd in binnen- en buitenland belicht.

**Meer weten?
Bel of stuur de bon naar:**

**Haarlemmerweg 177
1051 LB Amsterdam
tel: 020 6825019**

lees DE WAARHEID in

MANIFEST

Naam .....

Adres .....

Postcode ..... Woonplaats .....

Emailadres .....

Bankrekening nr. ....

- o Wil **MANIFEST** 3 maal gratis op proef
- o Wil een abonnement op **MANIFEST**

Abonnementsprijzen in euro's:

- o Per jaar: 32,00
- o Per half jaar, automatische betaling: 16,00
- o Per half jaar, acceptgiro: 17,00
- o Per kwartaal, automatische betaling: 8,00
- o Per kwartaal, acceptgiro: 8,50
- o 50 % korting voor studerende en bijstandsgerechtigden
- o Buiten Nederland: op aanvraag
- o *Steunabonnement per jaar:* 50,00

Stuur deze bon naar Manifest:

Haarlemmerweg 177, 1051 LB Amsterdam - Of kijk op www.ncpn.nl

**Voor sociale rechtvaardigheid én klimaat, reken met arbeidsuren in plaats van lage of hoge uurlo-
nen. Een groeiend besef en meer eerbied voor de waarde van de arbeid. In mijn straat komen elke
avond tientallen burens naar buiten. Klokslag 20 uur klinkt minutenlang handengeklap. Mensen
hangen uit de ramen of staan op hun stoep. Applaus voor de zorgverleners, voor de vakkenvullers,
voor de huisvuilophalers, ... Voor de 'helden van de dag' zoals ze het op de radio zeggen.**

Arbeidsuren in plaats van lage of hoge uurlonen

Wiebe Eekman

Dat is ook een les uit deze corona-crisis, die we kunnen doortrekken naar de klimaatcrisis: het groeiend besef dat onze samenleving draait op de arbeid van de werkende mensen. Natuur en arbeid zijn de twee bronnen van alle materiële rijkdom. Steeds meer hoor je dan ook dat die arbeid rechtvaardig betaald moet worden met correcte lonen. Dat er een einde moet komen aan de besparing op dienstverlening en op lonen.

Hoe bepaal je wat een correct loon is? Wat wil je kunnen doen met je loon? Hoeveel is een uur arbeid waard? Waarom zijn er hogere en lagere lonen? En omgekeerd hoeveel mag een koopwaar op de markt kosten, opdat het nog rechtvaardig zou zijn? Als je in euro's of dollars rekent, kom je er niet uit.

Laten we teruggrijpen naar Karl Marx. De ruilwaarde van een product, dat op de markt gebracht wordt, is de arbeidstijd die er aan besteed is. Meer precies: de gemiddeld sociaal noodzakelijke arbeidstijd.

De nodige arbeidstijd om iets te produceren, kan variëren naargelang de beschikbare technologie ter plaatse. Een koopwaar kan in prijs verschillen naargelang de arbeidstijd die er in gestoken is. Maar het blijft dat je als arbeider of werker in een uur één uur werk presteert. Gemiddeld is dat overal hetzelfde.

Dat maakt dat de arbeid in arbeidstijd vergoed zou moeten worden. Dat je in theorie met je loon voor een arbeidsdag van 8 uur producten of diensten zou moeten kunnen kopen die tezamen 8 uur arbeid waard zijn. Met de moderne digitale middelen is dat goed statistisch te bepalen. Onder het socialisme zouden we dat zo doen. In onze kapitalistische werkelijkheid kunnen de meeste mensen met hun 8 uren arbeid maar 1 à 2 uren arbeid vervat in producten of diensten kopen. Het verschil wordt de meerwaarde genoemd, de bron van verrijking door onze kapitalistische bedrijven.

Als de coronacrisis de aardbeienpluk en de aspergeoogst in gevaar brengt

Op de radio hoorde ik alarmkretten van onze grote landbouwbedrijven door de coronacrisis: Groot te kort aan seizoenarbeiders. De aardbeien zouden niet geplukt kunnen worden. De asperges zouden in de grond blijven steken. Waar zijn die seizoenarbeiders dan heen? Naar huis! Ze zijn terug naar Polen, Bulgarije, Roemenië. Ja, en? Zijn er niet genoeg werkloze Belgen en Nederlanders? Maar die werken niet voor die lage lonen. Van dat loon kun je hier niet fatsoenlijk leven. Seizoenarbeiders uit de lagelonenlanden kunnen dit hier ook niet, maar wel in hun thuisland. Als je het omrekenet van uurlo-
nen naar gepresteerde arbeidsuren, dan komt dat neer op een grote overdracht, zeg maar roof, van arbeid uit de lagelonenlanden naar onze con-
treien.

Sociale rechtvaardigheid in de geglobaliseerde wereldeconomie vereist dat een Pool, Bulgaar of Roemeen hetzelfde betaald wordt als een Belg of een Nederlander. Dat is een oeroude vakbondseis. Maar er is meer. Sociale rechtvaardigheid op wereldschaal vereist ook dat de wereldhandel omgerekend wordt in arbeidsuren. Dat landbouwproducten uit het zuiden verhandeld worden tegen industriële producten uit het Noorden tegen een gelijke hoeveelheid arbeidsuren. Dit was indertijd het basisprincipe van de internationale handel van de Sovjet-Unie met de andere socialistische staten.

Ook voor het klimaat is rekenen met arbeidstijd een essentiële maatregel

Mede door de coronacrisis, staat de huidige kapitalistische wereldeconomie op instorten. Gewoon omdat alle overbodige of niet noodzakelijke handelingen stilgelegd werden. Ongelofelijk, niet? Tegelijk verbeterde in de kortste keren hierdoor in heel de wereld de luchtkwaliteit. De broeikasemissies daalden zienderogen, verder dan wat rechtse politici mogelijk achtten. Mooi zo. Kunnen we het positieve uit deze coronacrisis langer vasthouden?

Begin met de economie rationeel te plannen volgens de sociale noden van de bevolking. Reken de planning

uit in werkelijke arbeidsuren. In elk land kunnen we berekenen wat het potentieel aan beschikbare arbeidskrachten en talenten is. Dat is het maximum aan beschikbare arbeidstijd en een gekend gegeven, waarop de planning kan steunen. Betaal ook overall in de wereld de arbeid uit in arbeidsuren. Eén uur arbeid in India of China staat dan gelijk aan één uur arbeid in België of Nederland. Maak dat de prijzen van de producten effectief de gebruikte arbeidstijd weer spiegelen.

Door zo te werken, vervalt heel wat onnodig en absurd transport omwille van het prijsverschil tussen hoge en lage uurlonen. En heel wat broeikasemissies gelinkt aan dit transport. De inplanting van industriële bedrijven en de schaal waarop ze werken, wordt dan gepland volgens een organisatorisch optimum.

Natuur en arbeid zijn de twee bronnen van alle materiële rijkdom

Dat is evengoed een uitspraak van Karl Marx en Friedrich Engels, die we al vaak aangehaald hebben. Het zijn tegelijkertijd de twee randvoorwaarden waarbinnen eender welke economie zich kan bewegen.

De natuur biedt haar diensten gratis aan, maar kent haar ecologische grenzen. We hebben de plicht de economie te plannen zodanig dat de draagkracht van de ecologische systemen niet overschreden wordt. Dat vergt het aan banden leggen van de 'vrijemarkt'ideologie [de overgang van kapitalisme naar socialisme, nvdr].

De arbeid wordt betaald. Het invoeren van een universeel sociaal zekerheidsstelsel en het rekenen met arbeidsuren zijn maatregelen van sociale rechtvaardigheid, die tevens een enorme klimaatimpact hebben.

Heel wat bedenkingen van mensen van hoe verder in deze corona-tijd, gaan in dezelfde richting: de klimaatstrijd is tegelijk een strijd voor sociale rechtvaardigheid. Het marxisme reikt oplossingen aan.

De Amerikaanse militaire hegemonie is mondiaal steeds zichtbaarder. Hier Army Rangers. De NAVO vertegenwoordigt 54% van de mondiale militaire uitgaven (Foto: LDB\Uitpers)

Op zoek naar zingeving tijdens een pandemie

De meeste mensen, vooral in de rijkere en moderne kapitalistische landen, ervaren onzekerheden die ze nog nooit van hun leven hebben gekend, nu ze aan huis gekluisterd zijn door een dodelijk virus.

De meest bevoorrechten blijven buiten schot, maar verder kent het virus geen onderscheid en geen grenzen. Het werpt een schaduw over alle verwachtingen en vooruitzichten.

De wereldeconomie is bijna tot stilstand gekomen. Wat kunnen we ervan leren?

1 mei-demonstratie PAME in Athene. (Foto: KKE)

Greg Godels

De rijken en machtigen laten hun eigen belangen prevaleren boven de gezondheid en het welzijn van de rest. De meeste burgerlijke politici, topmanagers, bankiers en schatrijke investeerders zijn bereid om het leven van kwetsbaren te riskeren om hun eigen positie veilig te stellen en het proces van kapitaalaccumulatie opnieuw te starten. Elke dag zien we nerveuze politici die onder druk worden gezet door de agenten van het monopoliekapitaal. Ze zijn bereid om het advies van wetenschappers en deskundigen op het gebied van ziektebestrijding en volksgezondheid in de wind te slaan, en werknemers die nu in veilige afzondering zitten weer in gevaar te brengen.

In de Verenigde Staten hebben we een geprivatiseerd zorgverzekeringsstelsel en een marktgerichte gezondheidszorg in plaats van een openbaar en rechtvaardig zorgsysteem. Slachtoffers van het nieuwe coronavirus konden niet onmiddellijk worden gediagnosticeerd en verzorgd. De aanpak was allesbehalve consistent. Zorgverleners moesten vechten om schaarse, maar noodzakelijke middelen om het virus te bestrijden. Dit alles toont de ernstige ontoereikendheid aan van een industrieel model dat vertrouwt op de markt, op winsten en op de efficiëntiefetisj. Als gevolg van dit fiasco zijn tienduizenden mensen gestorven.

Ook politici in andere landen waar de gezondheidszorg uit politiek opportunisme werd verkwaanseld moeten nu rekenschap afleggen voor de duizenden onnodige sterfgevallen.

We moeten hieruit leren dat bestuurders in de gezondheidssector die te maken krijgen met tekorten aan medische voorraden terwijl de vraag

daarnaar toeneemt, bereid zijn tot het nemen van beslissingen over leven en dood die gebaseerd zijn op protocollen van zogenaamde 'bio-ethici'. In plaats van zich te scharen achter de families van de slachtoffers en zorgmedewerkers, in plaats van te zoeken naar noodmaatregelen om de productie of aankoop op te voeren, in plaats van het mobiliseren van vrijwilligers of het lobbyen voor een eerlijkere verdeling van de beschikbare middelen, kiezen [vooral in de VS waar het kapitalisme zich duidelijker dan ooit vertoont, nvdr] ziekenhuisbesturen ervoor om te kiezen welke slachtoffers het verdienen om te leven.

Misschien dat een aantal mensen zich nog de terechte verontwaardiging over de 'doodspanels' tijdens de discussies over de gezondheidszorg in het Obama-tijdperk herinnert. Nu er daadwerkelijk beslissingen over leven of dood worden genomen, blijven de fanatiekelingen die destijds stredden tegen hervormingen van de sector opmerkelijk stil.

Het steeds herhaalde mantra "we zitten allemaal in hetzelfde schuitje" is onzin gebleken. Klasse en ras blijven doorslaggevende factoren om te bepalen wie er aan het kortste eind trekt. Het is niet zo dat zwarten, latino's en armen als zodanig als slachtoffer door het virus worden geselecteerd. Wel zijn ze vatbaarder voor het virus, door maatschappelijke verwaarlozing, ongelijkheid en discriminatie. Het gebrek aan gedragskeuzes, toegang tot informatie, mogelijkheden tot preventieve maatregelen, beschikbare medische zorg, kwaliteit van huisvesting, vervoer en andere middelen zorgen ervoor dat het waarschijnlijker is dat zij ten prooi vallen aan het virus, dat ze zullen lijden en sterven. De media doen alsof

ze geschokt zijn door de cijfers die de enorme oververtegenwoordiging van slachtoffers uit de Afro-Amerikaanse gemeenschap onthullen, alsof racisme, segregatie en armoede al overwonnen waren.

Ook staan de media perplex over de files die de wegen op weg naar de voedselbanken verstopten, alsof voedselbanken pas ontstonden nadat het virus toesloeg. Vóór het virus werd er al van behoeftigen verwacht dat ze beschaamd in de rij zouden staan voor een karig noodrantsen.

Het virus heeft laten zien hoe beroemdheden, ultrarijken en de politieke elite publiekelijk kunnen genieten van hun privileges. Ze konden zich vroegtijdig voorbereiden op de gevaren van het virus en hebben zich verzekerd van voldoende tests. Forbes Magazine publiceerde een artikel waaruit bleek dat de rijksten in de VS door een 'maas' in de Herstellenwet een gift van maximaal 1,7 miljoen dollar zouden kunnen ontvangen, terwijl alle anderen moeite hebben om hun rekeningen te betalen omdat ze moeten zien rond te komen met een uitkering van 1.200 dollar.

Uitzuigers, meesteroplichters, uitbuiters van ouderen, woekeraars en hamsteraars duiken overal op om van de angst te profiteren. Terwijl dit gespuis zich stort op een bevolking die een ongekende onveiligheid ervaart, laat de regering die iedereen en alles bespioneert in dit tijdperk van deregulering de zaak op zijn beloop.

De lessen die we uit de vorige economische crisis hebben getrokken, worden genegeerd. Opnieuw zijn de banken en monopoliekapitalistische bedrijven ervan verzekerd dat hun kwetsbaarheden en misstappen verhuld zullen worden, en zelfs beloofd.

Het ooit verafschuwde excuus 'too big to fail' wordt meer dan ooit aangedragen. Ondanks de ineenstorting van de reële economie, beginnen de aandelenmarkten zich te herstellen. Op een schaamteloze manier veren ze weer op nadat er nieuwe en ongeëvenaarde werkloosheidscijfers zijn bekendgemaakt. Zelfs The Wall Street Journal moest deze 'verwarrende realiteit' wel opmerken: 'stijgende aandelenkoersen en een ploeterende economie' (17 april 2020). Beleggers weten dat er altijd steun aan het kapitalisme gegeven wordt, ook al is er voor de rest van ons geen reddingsplan.

We moeten leren om praatjes over 'herstel' niet meer serieus te nemen. Sinds 2000 houdt 'herstel' alleen maar in dat mondiale financiële instellingen de rentetarieven manipuleren, jongleren met dubieuze en opgeblazen activa en dat er nieuwe financiële kansspelen gecreëerd worden om de kapitalistische aap een gouden ring aan de vinger te schuiven. Deze volgevreten lelijke aap - gevuld met bijna waardeloze financiële rommel - dreigt al meer dan twintig jaar leeg te lopen. Alleen aanhoudende manipulatie door de centrale banken heeft dit wereldwijde monster opnieuw opgeblazen. Het 'product' dat economen en statistici beweren te meten, bestaat in feite uit opgeblazen aandelenmarkten, door schulden gedreven economische activiteit en losgeslagen eigendomswaarden. Elk verband met waarde die op de werkelijkheid is gebaseerd, is allang verbroken. Hoewel dit fictieve 'herstel' is aangekondigd, is de situatie van hen die voor de kost werken gestagneerd of verslechterd (het gemiddelde inkomen per gezin in de VS is sinds 2000 met minder dan 4 procent gestegen). Alleen door het aangaan van steeds meer schulden kunnen ze zich handhaven.

Indicatoren die de wanhoop aangeven, zoals de onmogelijkheid om een onvoorziene uitgave van 400 dollar te doen, spreken boekdelen. De coronacrisis heeft de wanhoop die het gevolg was van loonsverlagingen, flutbaantjes, onbetaalbare gezondheidszorg en huisvesting, studieleeningen en de verminderde openbare dienstverlening alleen maar meer aan het licht gebracht.

Voor de overgrote meerderheid is het beledigend om te praten over herstel. Moeten we ons niet afvragen waarom de Volksrepubliek China de ergste gevolgen van het virus kon vermijden, zeker wanneer we in aanmerking nemen dat dit land het eerste was dat de verwoesting onderging? Wat kunnen we leren uit de verwachting van het Internationaal Monetair Fonds dat de Chinese economie dit jaar zal groeien, terwijl die van de VS naar verwachting met 5,9 procent krimpt en die van de EU met 7,5 procent? Zou het kunnen dat de Chinese staatsbedrijven wél snel en daadkrachtig konden reageren? Moeten we onder ogen zien dat de Chinese bankensector grotendeels in handen is van de staat, en dat deze daardoor voorrang kon geven aan een snelle en rationele verdeling van de financiële activa en niet aan winstnemingen? Zou het wat uitmaken dat de politieke leiding van de Chinese Communistische Partij zich verantwoordelijk voelt voor de bevolking dan de zelloze bourgeoisiepartijen in het Westen? Is het toeval dat de Socialistische Republiek Vietnam geen coronasterfgevallen kent? Dit alles maakt in het Westen geen onderdeel uit van het debat. (Deel 1 van 2)

Bron: ZZ's blog, 18 april 2020, vertaling Frans Willems.

Terwijl China's strijd met het coronavirus wereldwijd verloopt, is de noodzaak om China beter te begrijpen dringend geworden. Daarbij is de grootste zorg de zorgwekkende acceptatie van gebrekkige beelden over China en het Chinese volk die geleid hebben tot misbruik - raciaal pesten en zelfs gewelddadige aanvallen - in Groot-Brittannië en elders. We worden nu geconfronteerd met een nieuwe fase van de 'Gele Peril'-schrik waarbij demonisering van China een feit van het dagelijks leven wordt.

Bericht van de Society for Anglo-Chinees Begrip

Dirk Nimmegeers

Sinofobie wordt onderdeel van het mainstream verhaal, vooral in de VS-media. Het kan wel erger worden door economische factoren en de overheid probeert de schuld van de corona-uitbraak te vermijden. Amerikaanse politici [maar in varianten ook elders in het kapitalistische Westen gebezigd, nvdr] verwijzen herhaaldelijk naar het 'Wuhan virus' of de 'China plaag', waarbij president Trump de weg leidt, terwijl de media ook vijandigheid hebben aangewakkerd, vooral de beruchte 'Sick Man of Asia'.

Dit kan ons allemaal achtervolgen zelfs nadat het virus verdwenen is. China's reactie op de uitbraak met de uitgebreide quarantaine van Wuhan en verschillende andere Chinese steden, heeft ook ons begrip van China in twijfel getrokken. Het gaat niet alleen om openlijk racisme: onwetendheid, vooroordelen en stereotypering zijn troef. Het feit is dat China, met inspanningen van boven en onder, zijn volk heeft kunnen mobiliseren om een gemeenschappelijk doel te bereiken, dat waarschijnlijk

nooit in een westerse samenleving mogelijk is, die minder aandringt op collectieve verplichtingen. De gemeenschappelijke perceptie van China is een homogene massa, waarbij de mensen weinig zelfstandigheid hebben, die meer lijken op automaten dan op mensen. Dit is vaak hand in hand gegaan met de angsten om overweldigd te worden door China, die hebben bijgedragen aan het ontmenselijken van de Chinezen en ons begrip voor China verder vertroebelen.

China stuurt nu medische behoeften en personeel om andere door het virus getroffen landen te helpen, waaronder Groot-Brittannië. Europese staten hebben hun dankbaarheid uitgesproken - de president van Servië, geconfronteerd met het EU-blok voor de export van medische leveringen, werd gedwongen om te verklaren dat "alleen China ons in deze situatie kan helpen". Zelfs lokale Chinese gemeenschappen doen hun best: een Chinese restauranteigenaar in Brighton beloofde 500 maskers te doneren om aan te tonen dat de Chinezen hier zijn om te helpen en om de negatieve stereotypen over Chinezen tijdens de

KLM-baas Pieter Elbers en minister van Volksgezondheid Martin van Rijn (links) bekijken uitladen van medische goederen op 20 april jl. op Schiphol. In een speciale vlucht werden deze in China geproduceerde en nu zeer noodzakelijke medische middelen vervoerd naar Nederland. (Foto: ZLV)

uitbraak tegen te gaan. Italië en Spanje en veel andere landen nemen nu een reactie aan die positiever is voor China dan voor de VS, en zelfs het Verenigd Koninkrijk is nu in die richting verschoven.

Artsen uit Wuhan beweren dat Europa veel van dezelfde fouten heeft gemaakt als de regering van Wuhan. Alleen door te begrijpen en te leren van zowel de successen als tekortkomingen van China's aanpak met het virus, kunnen we beter voorbereid zijn om het te controleren.

Hoe erg het flagrante racisme van president Trump en de WSJ ook betreu-

renswaardig is, het leidt ook tot verdeeldheid en is gevaarlijk. Internationale samenwerking is hard nodig - samenwerking op het gebied van onderzoek om een vaccin te ontwikkelen; coördinatie om de schade aan de wereldeconomie te beheeren. De WHO heeft de effectieve maatregelen van China geprezen en roept de wereld op om te leren van de enorme offers van het land om te voorkomen dat het virus zich verspreidt naar de rest van de wereld. China zelf roept op tot gezamenlijke inspanningen om de verspreiding van het virus te minimaliseren, het mondiale gezondheidsbestuur te verbeteren en ontwikkelingslanden te helpen.

Door hun offers hebben de Chinese natie en Chinese mensen de wereld tijd gegeven om zich voor te bereiden op de onvermijdelijke komst van het virus. Dit mag niet verspild worden aan cynische, politiek gemotiveerde aanvallen die gericht zijn op het opstapelen van goedkoop politiek kapitaal of verloren in onwetendheid van China. Dat doen we nu op eigen risico. Het is tijd om de gemeenschappelijke mythes over China te confronteren en te verdrijven. Door eenheid te zoeken in deze tijd van nood, zullen de offers van het Chinese volk niet tevergeefs zijn geweest.

28 maart 2020.

Bericht van het Cubaans Instituut van Vriendschap der Volkeren (ICAP) aan de wereldwijde solidariteitsbeweging voor Cuba

Met volle menselijke overtuiging bieden de regering en het volk van Cuba de wereld weer het voorbeeld van strijdlustige solidariteit in een tijd van wereldwijde pandemie van het nieuwe coronavirus SARS-CoV-2 of Covid-19. Wereldwijd heeft het nieuwe coronavirus al van meer dan 70.000 mensen het leven gekost in zeer korte tijd.

Havana, 9 april 2020

Beste vrienden,

In de tijd van Covid-19 kijken de ogen van de wereld met hoop naar Cuba. Cuba zelf heeft middenin een onmenselijke en genocidale blokkade zonder aarzeling geantwoord met een leger van witte jassen bestaande uit meer dan 593 professionele zorgverleners, van wie 338 vrouwen, georganiseerd in 15 brigades van de Henry Reeve-groep. Zij verlenen al hun diensten in Europa, Latijns-Amerika en het Caribisch gebied. Daarmee geven ze gehoor aan de spreuk van Martí en Fidel, die door onze president Miguel Diaz Canel Bermudez is bekrachtigd: "Cuba zal niet alsmat smeken." In tegenstelling tot ons nederige gebaar, moedigt president Trump be-

ledigende anti-Cuba-campagnes aan. Daarmee probeert hij de principes van menselijkheid en solidariteit in diskrediet te brengen, de principes waarop onze medische samenwerking zich baseert om gezondheid als een mensenrecht te waarborgen.

Dit is het moment waarop de inefficiëntie van de consumptiemaatschappijen van het kapitalistische systeem wordt blootgelegd, als gevolg van het asociale beleid van neoliberale regeringen die het grootkapitaal en het imperialisme van de VS dienen. De mensheid eiste nog nooit zo erg solidariteit. We moeten ons dringend verenigen en internationale samenwerking aanmoedigen. Onze instelling is trots op de steun van vriendschapsorganisaties, politieke organisaties, parlementsleden,

vakbondsmensen en andere politieke krachten waaruit de wereldwijde solidariteitsbeweging voor Cuba bestaat voor onze medewerkers in de landen waar ze tegen Covid-19 te velde trekken, net zoals de berichten van waardering die bij de overheid van Cuba en zijn volk terechtkomen voor de solidariteit, voor de humanitaire en altruïstische dimensie van de revolutie.

Ook voor onze dokters uiten we onze bijzondere erkenning, respect en bewondering, waar ze ook zijn. Zij staan vol onbaatzuchtig binnen en buiten Cuba tegenover deze pandemie, waarmee ze beantwoorden aan de oproep van de Cubaanse overheid om de humanitaire kiem van Martí en Fidel te verspreiden. In tegenstelling tot de handelingen zoals die van de Verenigde Staten

Wereldwijde acties bij het tegengaan van Covid-19, waarbij Cubaanse artsen in veel landen een belangrijke rol spelen, hebben de verspreiding geremd. (Foto: JernjFurman/Flickr/cc/by)

en andere NAVO-landen, die enorme bedragen uitgeven aan militaire zaken, ten koste van de levensomstandigheden van hun bevolkingen, waarmee ze angst, haat en hoopeloosheid aanwakkeren.

In het verlengde daarvan waarderen we de voortdurende inzet van de solidariteitsbeweging, die ook nu in tijden van het nieuwe coronavirus nog altijd optreedt om te eisen dat de blokkade tegen Cuba wordt opgeheven. Een blokkade die nog veel criminel is onder de huidige omstandigheden. Bovendien eist de solidariteitsbeweging ook de volledige toepassing van de resolutie over de 'noodzaak voor de beëindiging van de economische, commerciële en fi-

nanciële blokkade door de Verenigde Staten', aangenomen in 2019 door de VN door de grote meerderheid van hun leden.

Samen voeren we deze strijd, die vandaag de dag de solidariteit tussen volkeren en overheden op de proef stelt. Als die solidariteit er is, dan zullen we vol vreugde de overwinning vieren op de pandemie die ons nu treft, om het leven weer op te pakken en gemeenschappelijk het 60ste jubileum van onze ICAP te vieren.

Met vriendelijke groet,
Fernando González Llorca, voorzitter ICAP, vertaling Joël.

Er klinken steeds meer stemmen, uit diverse sectoren van het politieke en maatschappelijke leven van het land, tegen de beschuldigingen van de staatssecretaris en het ministerie van Justitie van de VS gericht tegen president Nicolás Maduro en andere hoge functionarissen van de Venezolane regering.

Afwijzing van nieuwe manipulatie van de Verenigde Staten tegen Venezuela

Redactie buitenland (*)

Zoals bekend, heeft afgelopen 26 maart een procureur-generaal van de VS, William Barr, president Maduro beschuldigd van "witwassen van geld" en het ontvangen van fondsen van de Revolutionaire Gewapende Strijdkrachten van Colombia (FARC-EP). Dit binnen een vermeend plot van drugshandel. Het ministerie van Justitie van de VS heeft 15 miljoen dollar uitgelooft voor de arrestatie en uitlevering van het Venezolane staatshoofd.

Als antwoord hierop hebben de vak-

bondscentrales, Eenheidscentrale van Arbeiders van Venezuela (CUTV) en het Nationaal Front van Arbeiders en Klassenstrijd (FNLCT), deze actie bestempeld als de "nieuwe tactische zet van het Yankee-imperialisme tegen Venezuela". Deze vakbondsbewegingen omschrijven, ondanks de openlijk kritische lijn ten opzichte van het reformistisch beleid van de Venezolane regering, dat deze systematische imperialistische agressie "onacceptabel is en uiterst gevaarlijk juist nu beide landen lijden onder de ernstigste gezondheidscrisis van de moderne tijd". Beide organisaties beschouwen de acties van

de VS als een ernstige inmenging en roepen op om in eenheid elke poging om het zelfbeschikkingsrecht van het Venezolane volk te ondermijnen het hoofd te bieden.

Ook de Boeren Strooming van Klassenstrijd "Nicomedes Abreu" (CCCNA) heeft de verklaring van de procureur-generaal Barr bestempeld als "een verwoede aanval" die "een openlijke schending [vormt] van de normen van het internationaal recht". Middels een verklaring doet de CCCNA de volgende oproep: "Wij spreken ons met kracht uit en roepen alle bewegingen van het platteland op tot het verheffen van je stem en voorbereidingen te treffen om gewapend het vaderland te verdedigen".

De Vrouwen Beweging "Clara Zetkin" (MMCZ) heeft een beroep gedaan op honderden organisaties die verbonden zijn met de Internationale Democratische Federatie van Vrouwen om acties te organiseren uit internationale solidariteit met de regering van president Maduro "met als doel een krachtige boodschap te geven aan het imperialisme en te benadrukken dat Venezuela niet alleen staat". In een uitspraak van de MMCZ die verspreid is via de sociale media staat het volgende: "Ons land is vrij en soeverein en het volk samen,

Een kabinetszitting in Caracas, voorgezeten door vicepresident en de nieuwe benoemde minister voor olie zaken, Tareck El Aissami. Deze minister is net door de VS aangeklaagd voor drugsmokkel. Mede ingegeven door de belangrijke taak die hij heeft in de organisatie van de economie. Stop de blokkade, stop coup pogingen. (Foto: ZLV)

in eenheid en revolutionair verzet, dat zullen we verdedigen".

Verder hebben coöperaties en volksorganisaties verenigd in het Gemeenschappelijk Breed Front "Alberto Lovera" (FPCAL), gewaarschuwd dat de regering van de VS met de beschuldigingen "aanstuurt op het veroorzaken van chaos in Venezuela om een militaire interventie te rechtvaardigen". Dit platform dringt aan op revolutionaire waakzaamheid in elke buurt en elk dorp, teneinde deze terroristische poging tot staatsgreep niet te doen".

De tenlastelegging van de Trump-administratie is ook stellig verworpen door het Front van Beroepswerkers en Technici "Belín San Juan" (FPCBSJ), die niet uitsluiten dat deze actie deel uitmaakt van "een breder plan van het imperialisme om de heerschappij in de regio te herstellen

in een poging tot liquidatie van de politieke processen die in strijd zijn met zijn belangen".

In dezelfde lijn heeft het comité Internationale Solidariteit en Strijd voor de Vrede (COSI), verzekerd dat het besluit van het ministerie van Justitie van de VS er op gericht is "om een pseudo-legaal kader te blijven ontwikkelen dat de bestaande interventieplannen tegen Venezuela zou rechtvaardigen". Het COSI heeft bovendien "deze laaghartige actie" veroordeeld en zegt dat de VS hiermee de unilaterale dwangmaatregelen tegen het Venezolane volk verergeren, ondanks de verzoeken die herhaaldelijk gedaan zijn door de Verenigde Naties.

Bron: Tribuna Popular: Communistische Partij van Venezuela, vertaling: Alejandro de Mello.

Beeld van een supermarkt in Caracas op 27 april jl. Het winkelend publiek is vooral benieuwd naar de prijzen, omdat de regering de prijscontrole van 27 basisgoederen heeft vrijgegeven. (Foto: ZLV)

Solidariteit JA Blokkade NEE Wij eisen de onmiddellijke opheffing van de criminele VS-blokkade van Cuba

Terwijl de verspreiding van de Covid-19-pandemie over de hele wereld doorgaat en enorm veel menselijke pijn en verdriet veroorzaken, bevestigt de realiteit het bestaan van twee verschillende benaderingen. Voor de ene staat vast dat winst en wereldwijde controle belangrijker zijn dan volksgezondheid en het welzijn van hun eigen bevolking. De andere benadering stelt de mensen, hun gezondheid en hun welzijn voorafgaand aan alle andere belangen.

Mensen van verschillende continenten worden tijdens de Covid-19-pandemie getuige van het internationalisme en de solidariteit die worden vormgegeven door Cuba, dat gehoor gaf aan de roep voor hulp en medische teams

stuurde naar tientallen landen. Dit humanitaire antwoord is een voortzetting van decennialange onzelfzuchtige praktijken waarin Cubaanse artsen en verpleegkundigen te hulp schieten in landen die getroffen worden door natuurlijke rampen of epidemieën.

Terwijl het woord 'solidariteit' echoot vanuit verschillende hoeken als de meest noodzakelijke aanpak voor de hele wereld om de pandemie aan te pakken, hebben de VS ervoor gekozen om de illegale economische, commerciële en financiële blokkade tegen Cuba te verharderen. In deze zware tijden, nu er mensenlevens op het spel staan, zijn de VS bezig te belemmeren dat Cuba beschermende uitrustingen, ventilatoren en testkits kan krijgen

of dat ze Cuba bereiken, door middel van het opleggen van de extraterritoriale clausule van de Helms-Burton wet. Dit is de meest gruwelijke manifestatie van de 60-jarige criminele blokkade en de bijbehorende consequenties voor het leven en de economische ontwikkeling van Cuba en het Cubaanse volk.

Onder deze omstandigheden stellen de communistische- en arbeiderspartijen die dit ondertekenen:

* We klagen de criminele economische, commerciële en financiële blokkade van de VS tegen Cuba aan.

* We eisen de onmiddellijke opheffing van de illegale VS-blokkade tegen Cuba.

Gezamenlijke verklaring van communistische- en arbeiderspartijen

Stop VS-Blokkade van Cuba. (Foto: PCC)

* We uiten onze dank voor de solidariteit die Cuba toont aan volkeren in nood door medische teams te sturen.

* We herhalen onze solidariteit met

de Communistische Partij van Cuba, de Cubaanse regering en het Cubaanse volk in hun strijd om het socialisme te verdedigen. Vertaling Jeroen

Partijen [Namen in het Engels] die de verklaring tot nu toe ondertekend hebben:

1. Communist Party of Argentina
2. Communist Party of Armenia
3. Communist Party of Australia
4. Communist Party of Bangladesh
5. Workers' Party of Belgium
6. Communist Party of Britain
7. New Communist Party of Britain
8. Communist Party of Canada
9. Socialist Workers' Party of Croatia
10. Communist Party of Cuba
11. AKEL - Cyprus
12. Communist Party of Bohemia and Moravia
13. Communist Party in Denmark

14. Workers' Party of Korea
15. Communist Party of Ecuador
16. Communist Party of Finland
17. DKP-German Communist Party
18. Communist Party of Greece
19. Hungarian Workers' Party
20. Communist Party of India (Marxist)
21. Tudeh Party of Iran
22. Communist Party of Kurdistan-Iraq
23. Communist Party of Israel
24. Communist Refoundation Party - Italy
25. Italian Communist Party -PCI
26. Communist Party of Italy
27. Communist Party of Malta
28. Communist Party of Mexico
29. New Communist Party of the Netherlands

30. Communist Party of Norway
31. Palestinian People's Party
32. Palestinian Communist Party
33. Communist Party of Poland
34. Portuguese Communist Party
35. New Communist Party of Yugoslavia
36. South African Communist Party
37. Communist Party of Spain
38. Communist Party of the Peoples of Spain
39. Communist Party of the Workers of Spain
40. Communist Party of Sri Lanka
41. Communist Party of Swaziland
42. Communist Party of Turkey
43. Communist Party of Ukraine
44. Communist Party USA
45. Communist Party of Venezuela

Misschien is het allerbelangrijkste immuniteit op te bouwen tegen het bombardement van systeemvriendelijke propaganda. De sturing van de gevoelens van 'het volk' heeft in Griekenland arrogante vormen aangenomen. Alleen zij doen het goed en

er is een spotje gemaakt door het ministerie van Burgerlijke Bescherming met de boodschap, dat men van de Grieken kan leren. De beeldvorming van 'alle anderen' is dagelijks aan de orde via de media. De Zweden liggen op apegapen, ook al trekken ze nu

een beetje de touwtjes aan, de Nederlanders en de Belgen zijn te laat wakker geworden, Italianen, Spanjaarden en Fransen hadden er al helemaal geen idee van hoe de viruscrisis aan te pakken en maakten er een zootje van.

Corona, propaganda en toerisme 'Greek Brand'

Strand van Stoupa in Griekenland. (Foto: ThomasCloer/Flickr/cc/by)

Joke van den Boogert

Dodelijk verschrikte Grieken in die landen proberen met alle mogelijke middelen te repatriëren naar het veilige Griekenland. De Griekse regering was er vroeg bij om geen Italië te worden, want gelukkig voor Griekenland staan daar de mens en zijn gezondheid, de opa's en oma's boven de economie. De Griekse premier bewees dat hij een doortastende leider is, die niet terugdeinst voor politieke verliezen, Griekenland is een voorbeeld voor de hele wereld geworden wat de corona-aanpak betreft, door iedereen in bewondering aangeeft. Zonder deze satirische inkleuring is dat zo'n beetje het imago, waarmee de bevolking gebombardeed wordt.

In een ingezonden stuk in de krant 'Rizospastis' troffen we nog de volgende aardige zin aan: 'Mitsotákis wordt voorgesteld als een soort Mozes, die het Griekse volk ongedeerd door de Rode Zee leidt'. Dus niets meer en niets minder dan een moderne (corona) Exodus... Boris Johnson, Donald Trump, Bolsonaro en Erdogan zijn populistische barbaren, die de economie boven de mens stellen (daar zit wat in). Tussen haakjes: het is nog niet zo lang geleden, dat Alexis Tsipras (Syriza) Trump beschreef als een 'verduiveld aardige vent' en de huidige premier Kyriákos Mitsotákis (Nea Dimokratía), op bezoek in Washington, het in een zeer goede sfeer van verstandhouding op een akkoordje gooide met diezelfde Trump in kwesties van internationale politiek in het zuidoostbekken van de Middellandse Zee en het Midden-Oosten.

En waar blijft inmiddels het verhaal dat de VS, Engeland, Zweden, Frankrijk enz. een toonbeeld van ontwikkeling zouden zijn, die doen wat "vanzelfsprekend" is en wat 'we' in Griekenland niet durven en dat zij daarom wél vooruit komen en 'wij' niet? Dat was de boodschap tot vlak voor corona. Nu wordt elk tegengesteld geluid gesmoord. Je mag het niet hebben over de stelselmatige afbraak van de gezondheidszorg (toch al niet de beste), het massaal sluiten van ziekenhuizen door de regeringen en wat dies meer zij, hetgeen Griekenland op de laagste trap van de gezondheidszorg in Europa deed belanden. Geen woord, want anders saboteer je de 'nationale inspanning'.

De recente vakbondsacties in verband met de noodzaak van beschermende maatregelen van mensen op de werkplek worden als 'onverantwoordelijk' gekenschetst en krijgen te maken met politie-acties en dreigementen in naam van de beperkende maat-

regelen tegen de verspreiding van corona. Zelfs acties van mensen, die in de gezondheidssector werken, worden gecensureerd, o.a. een persconferentie n.a.v. Wereldgezondheidsdag op 7 april jl. die helemaal niet werd uitgezonden. Voorts betogingen van ziekenhuispersoneel, die door de oproerpolitie uiteengejaagd werden. Verder worden artsen, chirurgen, verplegend personeel - deze 'helden in hun witte en groene doktersjassen' - en wetenschappers gespecialiseerd in virusinfecties, de hemel in geprezen, terwijl nog kortgeleden de regering hun eisen voor meer personeel, financiering, publieke gratis gezondheidszorg voor iedereen, minachtend bejegende. En last but not least worden Griekse artsen, die in alle mogelijke landen werken, 'opgevestigd' om via skype hun coronaverhaal te houden uit de landen, waar zij zich bevinden.

En de andere zieken dan?

De Wereldgezondheidsorganisatie schat in, dat vanaf 2020 er elk jaar 20 miljoen kankerpatiënten bij komen. Vanaf het begin van de coronapandemie is het net of mensen aan weinig anders nog ziek kunnen worden dan aan Covid-19. Alle mogelijke specialisten worden ingezet in de coronabestrijding. Dat betekent echter dat die niet meer beschikbaar zijn, of in veel mindere mate, voor hun eigen patiënten. Hetzelfde geldt voor het verplegend personeel. De Griekse minister van Gezondheid zegt dat alles normaal verloopt, maar niets is minder waar. De rem is gezet op het diagnosticeren en behandelen van patiënten met kwaadaardige symptomen. Chemobehandelingen worden uitgesteld, niet-urgente operaties ook. Zelfs in de oncologische klinieken zijn de reguliere onderzoeken opgeschort.

Het resultaat is, dat er geen diagnose meer plaatsvindt en het verloop van de ziekte niet meer gevolgd wordt. Patiënten, die een eerste 'kwaadaardigheidsdiagnose' hebben gehad kunnen geen afspraak meer maken voor het evalueren van het stadium van de ziekte om dan met een behandeling te beginnen. De afspraken voor stralingsbehandelingen zijn sterk verminderd om de patiëntenfrequentie in de behandelingsruimtes en wachtkamers voor deze onverkennelijke categorie terug te draaien. Maar dat betekent een wachttijd die tot vier maanden op kan lopen en kanker kan niet wachten. Uiteraard is dit geen Griekse primeur. Op het ogenblik gebeuren dit soort dingen wereldwijd. Het ministerie van Gezondheid in Frankrijk bijvoorbeeld wil, waar mogelijk, 'drugs holidays' houden voor patiënten met een zich langzaam ontwikkelend uitzaai-

ingspatroon. Voorbeelden te over, want de richting is in de kapitalistische gezondheidszorg overal dezelfde, ondanks de (vaak grote) verschillen van land tot land.

Toerisme-een 'zware industrie'?

De zeer strenge maatregelen in Griekenland hebben (tot op het moment dat dit artikel werd ingestuurd) geleid tot lage sterftcijfers. Ze zijn niet de enigsten, maar de landen die ook stabiel laag zitten, worden stelselmatig verzwegen. De ergste cijfers worden 'los van bevolkingsaantallen en -dichtheid' gepresenteerd, overwegend waar het de ontwikkelde westerse landen betreft. Tegen deze achtergrond steekt Griekenland dan beter af. Maar... komt die aanpak nou echt uit de luidruchtig beleden menselijkheid voort van de Griekse regering? Het is in wezen een erkenning van een nederlaag, zoals alle kapitalistische landen in hun hemd kwamen te staan door een lastig virus, dat aan elke controle wist te ontsnappen, wat dan ook zijn ontstaansgeschiedenis moge wezen.

De realiteit laat ook in Griekenland een ander beeld zien. In één van de uitgezonden boodschappen van de premier werd voor een goed luisteraar tussen neus en lippen door duidelijk, dat er de laatste weken hard aan gewerkt is om de Griekse gezondheids-

zorg in de buurt van het Europese gemiddelde te brengen. Daarmee wordt indirect erkend, dat het verre van dat gemiddelde was. Over de bijna afwezigheid tot volledige afwezigheid op de eilanden, zie Manifest 3-2020. Kortom, in Griekenland zou zich een ware ramp voltrekken, als men niet in een vroeg stadium radicaal had ingegrepen met inschakeling van een politiemacht, die tijdens de Paasdagen maar liefst 5000 man droeg! (*) Zware boetes, wee je gebeente, als je niet aan de beperkingen houdt. Je bent zelf verantwoordelijk voor jezelf en voor de anderen. De geroemde 'zelfdiscipline' van de Griekse bevolking is 'fake news'. De politieagent staat bij wijze van spreken voor de deur. Maar de angst voor een oncontroleerbare situatie heeft ook een andere oorzaak.

Volgens de minister van Binnenlandse Zaken, wil de regering een sterk 'handelsmerk' van veiligheid en welzijn opbouwen. Immers 'laten we niet vergeten, dat toerisme het belangrijkste onderdeel van de Griekse economie is (door velen de afgelopen jaren "onze zware industrie" genoemd, JvdB) en niemand gaat naar een ander land, als hij zich niet helemaal veilig voelt, zeker niet in een tijd van coronavirus.' De toeristische 'Greek Brand', 's lands handelsmerk bij uitstek, wordt opgekalefaterd om

de winsten van de grote hotelhouders te garanderen. Het gaat niet om volksgezondheid en veiligheid.

Dat zou best eens extra uitbuiting van de werknemers in die sector kunnen betekenen, want er is veel in te halen. Vorig jaar bezochten 37 miljoen toeristen Griekenland. Het grootste deel komt uit de door corona zwaarst getroffen westelijke landen en een groot deel gaat naar de eilanden, waar tot nu toe de Grieken zelf niet naar toe mochten. Voor Griekse 65-plussers denkt men de beperkingen te handhaven. Maar de buitenlandse 65-plussers dan? Hoe het toeristenseizoen er uit komt te zien, is nog een groot vraagteken, maar de economische dwang wordt steeds onverbiddeijker. Geen land dat zichzelf serieus neemt, zou het wagen zijn economie bijna uitsluitend te baseren op de labiele poot die toerisme heet en die alleen maar bij wijze van slechte grap 'zware industrie' kan worden genoemd.

(*) Kwam die maar altijd met Pasen op de been. Dan zou waarschijnlijk de jaarlijkse omhoogschietende ongelukcurve op het asfalt vermeden kunnen worden, waarin Griekenland een primeur heeft aan doden en invaliden vergeleken bij de andere Europese landen!

Cubaanse ambassade in Washington, VS beschoten

In de ochtend van 30 april heeft een onbekende meerdere schoten afgevuurd op de Cubaanse ambassade in Washington in de Verenigde Staten. De schutter is opgepakt, maar de diplomatieke missie van Cuba heeft nog geen informatie ontvangen over het motief en identiteit. Cuba heeft de VS opgeroepen naar geldend internationaal recht voor bescherming te zorgen. Foto: ZLV

